

หลักการเพื่อการคืนดี

แนวทางทั่วไปสำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายผู้แสวงหาการคืนดีสู่ศรัทธาใน
พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์เมื่อมีประสบการณ์การ
เสนาหาเพศเดียวกัน.

ร่วมเขียน โดย
เท็มเบอร์ ฮาร์วาร์ด, เจฟฟ์ เบนเนี่ยน และ จิม มอคค์

แปลโดยบอนด์ และ วิรุจนา เฮดลีย์

ลิขสิทธิ์ © 2021 โดย เท็มเบอร์ ฮาร์วาร์ด.

สงวนลิขสิทธิ์

ห้ามไม่ให้มีการทำซ้ำ คัดลอก หรือเปลี่ยนแปลงข้อความนี้เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้า เอกสารนี้อาจทำซ้ำได้สำหรับการใช้งานที่มีใช้เชิงพาณิชย์ ตราบที่ได้แนบประกาศนี้ในสำเนาแต่ละฉบับและได้รับความยินยอมจากผู้เขียน

ฉบับภาษาไทย

หลักการเพื่อการคืนดี

แนวทางทั่วไปสำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายผู้แสวงหาการคืนดีสู่ศรัทธาในพระ
กิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์เมื่อมีประสบการณ์การเสนาหา
เพศเดียวกัน.

ข้อความส่วนตัวจากผู้เขียน

ในฐานะผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสที่เพิ่งบังเกิดมาในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ผมตั้งมั่นที่จะมอบชีวิตและความปรารถนาแด่องค์พระเยซูคริสต์ อย่างไรก็ตาม ผมก็ยังเผชิญกับความท้าทายอย่างใหญ่หลวงในการสอดประสานศรัทธาในพระองค์และพระกิตติคุณของพระองค์เข้ากับประสบการณ์การเสนาหาเพศเดียวกันที่กำลังประสบอยู่

ถึงแม้ว่าผมจะรักพระองค์และต้องการจะทำตามพระองค์อย่างจริงใจ ผมก็ยังประสบความลำบากในการค้นพบพื้นที่ของผมในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า และเข้าใจว่าผมจะเป็นส่วนหนึ่งของแผนของพระองค์ได้อย่างไร ผมพยายามเข้าร่วมโครงการช่วยเหลือผู้บัพติศมา - โครงการที่ศาสนจักรได้เปลี่ยนแปลงจาก 12 ขั้นตอนของกลุ่มผู้ติดสุราเรื้อรังนิรนาม - ซึ่งทำหน้าที่ได้อย่างดีในการสอนผมเกี่ยวกับขั้นตอนของการกลับใจ แต่ไม่ได้กล่าวถึงวิธีที่ผมจะสามารถจัดการหรือรับมือกับการเสนาหาเพศเดียวกันของผมได้ ดังที่เราได้จากจุดยืนอย่างเป็นทางการของศาสนจักร การมีประสบการณ์ “การเสนาหาเพียงเท่านั้นไม่ใช่บาป” การแสดงออกถึงความเสน่หานอกเหนือจากขอบเขตที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้เท่านั้นที่ถือว่าเป็นบาป ดังนั้น โครงการ 12 ขั้นตอนของการบัพติศมาจึงไม่ได้พูดถึงความยากลำบากและข้อกั้วลของผมในการการเผชิญหน้ากับการเสนาหาเพศเดียวกันและความเชื่อของผม การเสนาหาเพศเดียวกันไม่ใช่อาการเสพติด

ผมเฝหาแหล่งข้อมูลอย่างเป็นทางการของศาสนจักรที่จะสามารถช่วยบอกผมอย่างชัดเจนว่าจะสอดประสานความเชื่อและการเสนาหาเพศเดียวกันของผมเข้าด้วยกันอย่างไร แต่ในขณะนั้นยังไม่มี และในขณะนี้ก็ยังไม่มีความรู้ที่ชัดเจนเกี่ยวกับโครงการที่มีลักษณะเหมือนกับโครงการบัพติศมาผู้บัพติศมา แต่มุ่งสนใจการเสนาหาเพศเดียวกันโดยเฉพาะจากมุมมองของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย” ความฝันนี้เองที่ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการจัดทำคู่มือนี้ บวกกับความรู้สึกสิ้นหวังในการหาแหล่งช่วยเหลือและแรงบันดาลใจส่วนตัวที่มากเพียงพอ ผมต้องการให้วิสุทธิชนยุคสุดท้าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อยู่ในประเทศที่กำลังพัฒนา สามารถจะมีแหล่งข้อมูลอย่างที่ผมไม่เคยมีเมื่อเข้าร่วมกับศาสนจักร เพื่อที่พวกเขาจะไม่ต้องค้นหาความช่วยเหลือด้วยความสิ้นหวัง ผมต้องการให้พวกเขาสามารถจะมีแนวทางที่เปี่ยมแรงบันดาลใจ และมีศูนย์กลางในพระกิตติคุณในการช่วยเหลือพวกเขาในการเดินทางสู่การปรองดอง

คู่มือนี้เป็นความพยายามที่จะช่วยเหลือสมาชิกที่เสนาหาเพศเดียวกันทั่วโลกที่จะมีแหล่งข้อมูลที่พวกเขาจำเป็นต้องมีความหวัง เพื่อที่จะรู้สึกว่าคุณเขามีบทบาทหน้าที่ที่สำคัญในแผนของพระเจ้า และเพื่อที่พวกเขาจะสามารถใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในการรับใช้ในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า ผมหวังว่าสมาชิกแต่ละคนจะสามารถใช้แนวทางนี้ในการช่วยเหลือตัวเองให้ใช้ชีวิตที่เต็มเปี่ยมและศักดิ์สิทธิ์ และศรัทธาของ

พวกเขาและการติดตามพระเจ้าพระเยซูคริสต์
ของพวกเขาจะล้าลึกและเข้มข้นมากยิ่งขึ้น

— เท็มเบอร์ ฮาร์วาร์ด

เรื่องราวของผมได้ถูกบันทึกไว้ในที่อื่น ๆ
แล้ว ดังนั้นผมจะไม่พูดซ้ำที่นี่อีก สิ่งที่สำคัญ
ต้องพูดที่นี่คือการเดินทางแห่งศรัทธาและการ
เป็นสานุศิษย์ส่วนตัวของผมที่ได้รับพรจากพี่เลี้ยง
และแหล่งข้อมูลที่คอยช่วยให้ผมเห็นความเป็น
ไปได้ในชีวิตของผมเอง และสนับสนุนผมในการ
สร้างความเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น

เราอยู่ในยุคที่ศาสนจักรเปิดกว้างมาก
ขึ้นเกี่ยวกับหัวข้อนี้ ในขณะนี้เรามีคำพูดที่สร้าง
แรงบันดาลใจและแหล่งข้อมูลที่สอนว่าทำไมเรา
จึงควรใช้ชีวิตตามกฎความบริสุทธิ์ทางเพศ สิ่ง
ที่ขาดหายไปคือวิธีการ ผมอธิษฐานอย่างถ้อยใจ
และจริงใจว่าเอกสารฉบับนี้จะช่วยเติมเต็มส่วน
ที่ขาดหายได้

— เจฟฟ์ เบนเนี่ยน

ในฐานะผู้ที่เสนาหาเพศเดียวกันและเป็น
สมาชิกของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิ
สุทธิชนยุคสุดท้าย แน่ใจว่าผมเคยประสบกับ
เวลาที่รู้สึกอยากยอมแพ้ ผมเติบโตมากับความ
รู้สึกว่าตัวเองแตกต่างและเป็นคนนอกของกลุ่ม
ซึ่งยากจะสลัดออกแม้ในวันนี้ ผมเคยประสบ
ความรู้สึกว่าภาระนี้หนักหนาเกินจะแบกรับ และ

ผมตั้งคำถามว่าทำไมพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
ให้ผมต้องประสบกับสิ่งนี้ สำหรับพวกเราหลาย
คน พวกเราเคยรู้สึกเหมือนตัวเองต้องเลือก
ระหว่างสิ่งที่ไม่น่าพึงใจสองอย่าง คือเลือกที่จะ
ใช้ชีวิตด้วยความรู้สึกผิดจากการละทิ้ง
ศาสนจักร หรือใช้ชีวิตด้วยความเปล่าเปลี่ยว
และไม่เป็นตัวของตัวเอง ข้อความที่เราได้รับ
จากโลกมักจะรวดน้ามันลงบนกองไฟนี้

ท่ามกลางความท้าทายทั้งหมดนี้ ผมได้รู้
ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมอบความเข้มแข็งแก่ผม
เพื่อจะทำสิ่งนี้ และพระองค์จะทรงมอบความเข้ม
แข็งแก่ท่านด้วย พระองค์ทรงมอบเครื่องมือที่
ผมจำเป็นจะต้องมีเพื่อจะทำสิ่งที่พระองค์ทรงขอ
ให้ผมทำสำเร็จ เครื่องมืออันมหัศจรรย์เหล่านั้น
รวมถึงพระคัมภีร์ ข้อความจากผู้นำในศาสนจักร
และความเป็นเพื่อนของผู้ที่พยายามจะรักษา
พันธสัญญาของพวกเขา ข้อหลังนี้ได้รับการ
พิสูจน์ว่าจำเป็นอย่างยิ่ง นี่ไม่ใช่ความท้าทายที่จะ
เผชิญหน้าได้เพียงลำพัง ผมได้รับพรด้วยความ
เข้มแข็งของผู้อื่นที่อยู่ในสถานการณ์ที่คล้าย
กัน และผมรู้ว่าเมื่อท่านรวมตัวกันด้วยจุด
ประสงค์ร่วมกันนี้ ท่านจะได้รับความเข้มแข็งที่
ท่านจำเป็นจะต้องมีเช่นกัน

เป็นดั่งที่พระคริสต์ทรงตรัสแก่เรา, “มี
สองสามคนประชุมกันที่ไหนในนามของเรา เรา
จะอยู่ท่ามกลางพวกเขาที่นั่น”¹

— จิม มอคคัส

¹ มัทธิว 18:20

กิตติกรรมประกาศ

เราขอแสดงความจริงใจและความกตัญญูจากใจต่อ
ผู้ใดก็ตามที่มีส่วน ไม่ว่าจะโดยวิธีการใด ทั้งการมอบเวลา
พรสวรรค์ และแรงกายในการช่วยเหลืองานและการปฏิบัติศาสนกิจนี้
เรากตัญญูอย่างลึกซึ้งต่อทุกสิ่งที่ท่านได้เสียสละ
ขอบท่านที่ได้ตอบรับการเรียกของพระอาจารย์ในการ
“ช่วยเหลือคนอ่อนแอ, ยกมือที่อ่อนแรง, และให้กำลังเข้าที่อ่อนล้า”

พวกเรารักท่าน

คำนำ

พระคัมภีร์บอกเราว่า “มนุษย์เป็นอยู่เพื่อพวกเขาจะมีปิติ” มันคือจุดประสงค์ทั้งหมดของแผนแห่งความสุขของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของชีวิตของพวกเขา สิ่งนี้สำเร็จได้โดยการทำตามพระเยซูคริสต์และการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณ แต่มีประสบการณ์และการทำท่ายืนในความเป็นมรรตัยบางอย่าง ที่ดูเหมือนจะรบกวนหรือแม้กระทั่งขัดแย้งกับแผนนี้ หนึ่งในประสบการณ์ที่น่าเศร้าและน่าสับสนคือ การเส่นหาเพศเดียวกัน

แม้ว่าการเส่นหาเพศเดียวกันจะเป็นสิ่งที่ชาวอิสราเอลโบราณประสบในช่วงเวลาของโมเสส โดยวิสุทธิชนในศาสนจักรของพระคริสต์สมัยโบราณ และโดยวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในสมัยการประทานนี้ พระคัมภีร์กลับไม่มีตัวอย่างที่ชัดเจนเกี่ยวกับนำวิถีสายน้ำที่บางครั้งก็อิงออลแห่งความเส่นหาและกิจกรรมภายในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

สมาชิกของศาสนจักรหลายคนที่ประสบการเส่นหาเพศเดียวกันพยายามอย่างยากลำบากที่จะสอดคล้องประสาธน์ประสบการณ์การเส่นหาเพศเดียวกันของพวกเขากับศรัทธาในและประจักษ์พยานถึงพระเยซูคริสต์และพระกิตติคุณของพระองค์ สำหรับสมาชิกเหล่านี้ ประสบการณ์เหล่านี้อาจดูเหมือนจะเข้ากันไม่ได้หากไม่ขัดแย้งกันอย่างสิ้นเชิง การขาดแคลนแนวทางที่ชัดเจนดังที่ปรากฏนี้ผลักดันให้วิสุทธิชนที่เส่นหาเพศเดียวกันรู้สึกถูกทำให้กลายเป็น

คนชายขอบและโดดเดี่ยว ซึ่งนำไปสู่การปฏิเสธศาสนจักรในที่สุด

ประธานเอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดแห่งโครัมอัครสาวกสิบสองแสดงความคิดเห็นว่า “เราต้องฟังและเข้าใจสิ่งที่พี่น้องชายหญิงที่มีความหลากหลายทางเพศรู้สึกและประสบ แน่ใจว่าเราจะต้องทำให้ดีกว่าที่เราเคยทำมาในอดีตเพื่อจะ [พวกเขา] จะรู้สึกว่ามีบ้านทางวิญญาณที่พี่น้องชายหญิงของพวกเขา รักพวกเขาและที่พวกเขาจะมีสถานที่ที่น้อมรับและรับใช้พระเจ้า” หลักการที่เสนอมานี้ในคู่มือเล่มนี้เป็นความพยายามที่จะจัดเตรียมเครื่องมือและมุมมองที่จำเป็นสำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายแต่ละคนผู้ประสบการเส่นหาเพศเดียวกันเพื่อจะช่วยเหลือพวกเขาในเส้นทางแห่งสานุศิษย์ของพวกเขา

คู่มือเล่มนี้เป็นคู่มือทั่วไปสำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ต้องการจะสอดคล้องประสาธน์ศรัทธาของเขาในพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์กับประสบการณ์การเส่นหาเพศเดียวกัน คำแนะนำนี้รวบรวมมาจากประสบการณ์โดยรวมของวิสุทธิชนที่เส่นหาเพศเดียวกันจำนวนมาก และคำปรึกษาจากที่ปรึกษาและนักบำบัดวิชาชีพในสาขานี้หลายท่าน นี้ไม่ใช่ความพยายามในการกล่าวถึงความแตกต่างเล็ก ๆ น้อย ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์การเส่นหาเพศเดียวกัน เพราะมีรายละเอียดปลีกย่อยมากมายที่ต้องได้รับความช่วยเหลือที่จริงจังมากกว่าผ่านการสวดอ้อนวอน อดอาหาร และคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านการบำบัดที่มีความสามารถ ที่จริงแล้วหลักการเหล่านี้จัด

เตรียมคำแนะนำทั่วไปเกี่ยวกับสิ่งที่สมาชิกที่
เส่นหาเพศเดียวกันสามารถทำได้เพื่อจะค้นพบ
วิธีการสอดประสานการเส่นหาเพศเดียวกันกับ
พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

การคืนดีไม่เพียงแต่เป็นไปได้ แต่ยังสามารถเอื้อมถึงได้สำหรับทุกคนที่วางศรัทธา
และความหวังของเขาไว้ในพระเยซูคริสต์ โดย
หมายมั่นให้พระประสงค์ของพระบิดาเข้าแทนที่
ความต้องการของเขา

พวกเราอธิษฐานให้พวกท่านได้พบปิติ
สันติสุข และเส้นทางในชีวิตที่พวกท่านค้นหา
ขณะที่ท่านพยายามที่จะเดินไปในหนทางข้าง
หน้า ขอให้การประยุกต์ใช้หลักการเหล่านี้ช่วย
เหลือท่านในหนทางนั้น “ไม่ว่าสถานการณ์
ประวัติส่วนตัว หรือความเข้มแข็งในประจักษ์
พยานของท่านจะเป็นอย่างไร ยังมีที่ว่างใน
ศาสนจักรนี้สำหรับท่าน เชิญมาเข้าร่วมกับเรา!”
(อुकท์ดอร์ฟ, 2013). ท่านเป็นส่วนหนึ่งของ
ศาสนจักร และท่านมีหน้าที่สำคัญในแผนและ
งานแห่งความรอด พระผู้ช่วยให้รอดพระเยซู
คริสต์จะเป็นเพื่อนของท่านเสมอในการเดินทาง
นี้หากท่านพึงพาพระองค์และยอมรับพระคุณ
ของพระองค์

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้

คมือ หลักการแห่งการคืนดี คือ แนวทางทั่วไปสำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายผู้แสวงหาการคืนดีสู่ศรัทธาในพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์เมื่อมีประสบการณ์การเสนาหาเพศเดียวกัน คู่มือนี้ได้รวบรวมหลักการที่ได้มาจากประสบการณ์โดยรวมของสมาชิกที่เสนาหาเพศเดียวกันทั่วโลก เมื่อประยุกต์ใช้ด้วยอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ปรากฏว่าหลักการเหล่านี้ช่วยเหลือสมาชิกเหล่านี้ในการเดินทางส่วนตัวของพวกเขาที่จะสอดประสานศรัทธาของพวกเขาในพระเจ้าและประสบการณ์การเสนาหาเพศเดียวกันของพวกเขา

หลักการเหล่านี้มุ่งให้ผู้มีส่วนร่วมได้ประยุกต์ใช้ในลำดับใดก็ได้ที่เห็นสมควร - หากว่าจะมีการจัดลำดับการนำไปใช้ หลักการเหล่านี้ไม่ได้มุ่งให้ไปใช้ตามลำดับ ถึงแม้ว่าแต่ละหลักการอาจช่วยให้เกิดการพัฒนาที่สำคัญ แต่ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องนำทุกหลักการมาประยุกต์ใช้ หลักการใดที่ผู้มีส่วนร่วมจะนำมาประยุกต์ใช้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของเขาหรือเธอ โดยสมบูรณ์ ถึงที่สุดแล้ว เมื่อผู้มีส่วนร่วมแสวงหาการเปิดเผยจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณจะทรงนำทาง ผู้มีส่วนร่วมว่าหลักการใดที่เขาหรือเธอจำเป็นที่สุดสำหรับการเติบโตและการพัฒนาของพวกเขา

ในขณะที่หลักการเหล่านี้ได้ช่วยเหลือหลายคนในการเดินทางส่วนตัวสู่การสอดประสานการเสนาหาเพศเดียวกันกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ หลักการเหล่านี้ไม่

ได้มุ่งที่จะรักษาผู้เข้าร่วมจากความรู้สึกที่ไม่เป็นที่ต้องการของการเสนาหาคนเพศเดียวกัน คนส่วนมากที่ประยุกต์ใช้หลักการเหล่านี้จะยังประสบการณ์เสนาหาเพศเดียวกันต่อไปตลอดชีวิต แต่สิ่งนี้จะไม่จำกัดความสามารถของพวกเขาในการมีความสุขอย่างเต็มที่กับพระของพระเจ้าและมิตรภาพของเพื่อน ๆ วิสุทธิชน

พรที่ตามหาบางประการได้รับการประทานให้อย่างรวดเร็ว บ้างก็ได้รับหลังจากการสวดอธิษฐานและอดอาหารอย่างหนัก บ้างก็ได้รับหลังจากการเสียดสีและความอดทน และพรอื่น ๆ จะไม่ได้รับไปจนกว่าจะถึงชีวิตหน้า อย่างไรก็ตามสิ่งที่หลักการเหล่านี้จะนำมาให้ท่านคือสันติสุขที่ยิ่งใหญ่ขึ้น ความปรองดอง และความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งขึ้นกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ จุดมุ่งหมายสูงสุดก็คือการเป็นเหมือนพระองค์ให้มากขึ้น “และนี่แหละคือชีวิตนิรันดร์ คือที่เขารู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา”

คำเตือน

คมือ หลักการแห่งการคืนดี ไม่ได้รับรอง สนับสนุน หรือบังคับใช้แนวการปฏิบัติหรือระเบียบวิธีที่เกี่ยวข้องกับหรือใช้สิ่งที่เรียกกันอย่างแพร่หลายว่า “การบำบัดคนรักเพศเดียวกัน” เรา ประณามการ “บำบัด” หรือ “ให้คำปรึกษา” ทุกรูปแบบที่อาจสร้างความเสียหายแก่บุคคลทั้งด้านร่างกายและอารมณ์เพื่อที่จะบีบบังคับให้พวกเขาเปลี่ยนแปลงบรรณนิยมอัตลักษณ์ทางเพศ หลักการเหล่านี้ไม่ได้มุ่งหมายที่จะรักษาใครจากความรู้สึกที่ไม่ปรารถนาหรือการเสนาหาเพศเดียวกัน หรือเปลี่ยนแปลงใครจากการเป็นคนรักร่วมเพศไปสู่การเป็นคนรักเพศตรงข้าม คู่มือนี้ไม่ได้มุ่งหมายที่จะแทนที่หรือบำบัดหรือให้คำปรึกษาซึ่งจัดหาได้จากผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิตที่มีความสามารถและมีใบอนุญาต

เราเชื่อว่าชายและหญิงทุกคนได้รับสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมจากพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ที่เปี่ยมด้วยความรัก เพื่อที่จะสามารถเลือกสำหรับตนเองได้ว่าพวกเขาปรารถนาจะใช้ชีวิตอย่างไร (ดู ยีลามา 14:30-31). เพื่อให้สอดคล้องกับคำสอนนี้ เราสนับสนุนการมีสิทธิ์เสรีในการเลือกกว่าพวกเขาปรารถนาจะใช้ชีวิตอย่างไร คู่มือนี้มุ่งที่จะจัดเตรียมคำแนะนำทั่วไปสำหรับบุคคลที่ได้เลือกที่จะติดตามพระเยซูคริสต์และแผนพระกิตติคุณของพระองค์สำหรับชีวิตของพวกเขาด้วยเจตจำนงอิสระและการเลือกของตนเอง เราไม่บีบบังคับให้ใครใช้ชีวิตให้สอดคล้องกับคำสอนของพระคริสต์ หากพวกเขาเลือกที่จะไม่ทำเช่นนั้น

หลักการเพื่อการคบคิด

1. ความหวัง

ยอมรับบริษัณิยมที่ท่านเสนอหาและมีความหวังในสิ่งที่พระเจ้าเตรียมทางให้ท่านในอนาคต

2. ให้คำมั่นสัญญา

ให้คำมั่นสัญญาที่จะซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าและเป็นเจ้าและพันธสัญญาที่ท่านทำ.

3. อัตลักษณ์

พัฒนาความเข้าใจที่ถูกต้องถึงอัตลักษณ์ของท่านและความสัมพันธ์ของท่านกับพระบิดาและพระมารดาบนสวรรค์.

4. ยอมรับ

ยอมรับประสบการณ์ของท่านและละทิ้งทุกความละเอียดและความรู้สึกผิด

5. รอคอย

รอคอยพระเจ้าในการรับพรที่สัญญาไว้และวางใจในเวลาของพระองค์

6. แสวงหา

แสวงหาการช่วยเหลือ ความรัก และการสนับสนุน

7. ความบริสุทธิ์

ใช้ชีวิตในความบริสุทธิ์

8. ให้อภัย

ให้อภัยผู้ที่อาจเคยกระทำผิดต่อท่าน

9. รับผิดชอบ

ใช้ของประทานและพรสวรรค์ของท่านรับผิดชอบต่อผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ.

10. ปลุกเสก

อุทิศทุกสิ่ง - ความปรารถนาและความปรารถนาของคุณ - บนแท่นบูชาของพระเจ้า

หลักการที่ 1 ความหวัง

หลักการหลัก: ยอมรับความเส่นหาของท่านและเชื่อในพระเจ้า

“ฉัน” นเป็นเกย์” นั้นเป็นการ
ตระหนักรู้ และนัยยะที่อยู่
ล้อมรอบการตระหนักรู้นั้น
ฟาดฟันเราหลายคนด้วยความสับสน หวาดกลัว
หรือความโศกเศร้า โดยที่ยังจับต้นชนปลายไม่
ถูก เราก็ได้ตระหนักรู้ถึงความรู้สึกที่รกร่วมเพศ
ของตนเอง และสำหรับพวกเราหลาย ๆ คน
อนาคตของเราก็เต็มไปด้วยความไม่แน่นอน

หลังจากที่วิ่งหนีจากความรู้สึกของตัวเอง
เอง โทกตัวเองตัวเองว่าความรู้สึกเส่นหา
ไม่ใช่สิ่งที่เราเป็นอยู่หลายปี เราก็ไม่สามารถที่จะ
หลีกเลี่ยงจากความจริงได้ เริ่มจากรวัยเด็ก เรารู้ว่า
เราแตกต่างจากเพื่อนเพศเดียวกัน พวกเรา
หลายคนรู้สึกอึดอัดกับความรู้สึกเหล่านี้จนถึง
จุดที่รู้สึกหวาดผวา และปิดซ่อนมันจากคนอื่น
และแม้กระทั่งจากตัวเอง ในที่สุด เมื่อไม่
สามารถจะวิ่งหนี หรือทำไม่รู้ไม่เห็นต่อความรู้สึก
เส่นหาเหล่านี้ได้อีกต่อไป เราก็ยอมรับรู้
ความรู้สึกเหล่านั้นตามที่มีนเป็น : การรกร่วม
เพศ ถึงแม้ว่าคำศัพท์ที่เราใช้ในการระบุความ
เส่นหาของเราในขั้นแรกอาจแตกต่างกันไป เรา
ก็ยอมรับกับตัวเองไม่ทางใดก็ทางหนึ่งว่าเราได้
ประสบกับการเส่นหาเพศเดียวกัน.

ยั้งเรานี้ก็ถึงความจริงใหม่ข้อนี้ คำถาม
และข้อกังวลก็ยิ่งถาโถมเข้ามาในห้วงความคิด
ของเรา และสร้างความกลัวให้เรามากขึ้น พวก
เราหลายคนตั้งคำถามว่าสิ่งนี้จะมีผลกระทบต่อ
อนาคตของเราอย่างไร ความหวังที่จะได้
แต่งงาน มีลูก และทำกิจกรรมในศาสนจักรดู

เหมือนจะแตกเป็นเสี่ยง ๆ ต่อหน้าต่อตาของเรา
พวกเราบางคนอาจสงสัย “ฉันทำอะไรที่ทำให้
ฉันกลายเป็นแบบนี้หรือเปล่า ฉันจะเป็นเกย์ที่อยู่
ในศาสนจักรได้อย่างไร ครอบครัวจะเกลียดฉัน
ไหมถ้าฉันบอกพวกเขา ฉันจะถูกบัพพาชนียกร
รมใหม่ถ้าพวกผู้นำรู้เข้า”

ความสับสน ข้อสงสัย และความกลัว
ทั้งหมดนี้ทำให้พวกเราบางคนสูญเสียความหวัง
ในอนาคต ชิสเตอร์คนหนึ่งกล่าวว่า “มันเหมือนกับว่า
โลกทั้งใบของฉัน ทั้งความฝันที่จะออก
เทศ แต่งงานในพระวิหาร และมีลูก มันแตก
สลายไปหมด ฉันจะพบความสุขได้อย่างไร”

ฝ่ายตรงข้ามทำให้ความรู้สึกนี้รุนแรงยิ่ง
ขึ้น - โดยบอกว่าเราจะไม่มีวันมีความสุขหรือได้
รับการยอมรับ - ทั้งพวกเราบางคนไว้กับความ
รู้สึกสิ้นหวัง บราเธอร์ผู้กำลังเผชิญกับ
สถานการณ์นี้กล่าวว่า “ผมรู้สึกเหมือนทาง
เลือกเดียวที่มีคือ ‘เปิดตัว’ และลงทะเบียน
เพื่อออกไปหาความสุขในโลก - และเผชิญกับ
การปฏิเสธหรือแยกจากครอบครัวและสังคม
ของศาสนจักร - หรือไม่ผมก็จะต้องใช้ชีวิตที่
โดดเดี่ยวและไร้คู่ในศาสนจักร ผมรู้สึกถูกต้อน
จนจมมุดในสถานการณ์อันสิ้นหวังที่ผมควบคุม
ไม่ได้”

ซาตานสามารถจะ และจะใช้ความไม่
แน่นอนและความกลัวของเราในการทำให้เรา
เชื่อว่าไม่มีความหวัง เขาบอกเราว่าเราหมดทาง
เลือก ว่าเราจำเป็นจะต้องยอมจำนนต่อ

สถานการณ์ที่เราไม่ต้องการและยอมแพ้ไปง่าย ๆ ด้วยเหตุนี้ ภาระทางอารมณ์นี้จึงอาจหนักหนา เกินกว่าที่บางคนจะแบกรับได้ และเขายังกระซิบ อีกว่ามันจะดีกว่าสำหรับเราที่จะจบชีวิตเสีย แต่ สิ่งเหล่านี้ไม่แม้แต่จะใกล้กับความเป็นจริง ซาตานโกหก ยังมีความหวังอยู่ และยังมีโอกาส สำหรับปิติและความสุขอยู่เสมอ

ในขณะที่กำลังเดินบนผืนน้ำอย่าง รมัตระวังไปยังพระเยซูคริสต์ เปโตรเบนความ สนใจของเขาไปสู่ลมพายุ เขาเกิดความกลัวขึ้น ในทันใดเมื่อเห็นคลื่นคนองที่อยู่รอบตัว และ ทันใดนั้น เขาก็เริ่มจมลง เราไม่รู้ว่เปโตรคิด อะไรอยู่ในขณะที่เขาจมลง แต่เขาน่าจะรู้สึกถึง ความสิ้นหวังที่ประดังประเดเข้ามาอย่างนับพัน ว่าอาจจะจมน้ำ - ดังที่ชาวประมงคนอื่น ๆ ก่อน หน้าเขาได้ประสบในทะเลแห่งนั้น กระนั้น แทนที่ จะยอมแพ้แก่โชคชะตาอันโหดร้าย - แทนที่จะ ยอมจำนนต่อสถานการณ์ที่เขาควบคุมไม่ได้ - เขาร้องขอด้วยความสิ้นหวังให้พระเยซูคริสต์ ช่วยเขาจากความตายอันแน่นอนตรงหน้า พระผู้ ช่วยให้รอดทรงเอื้อมพระหัตถ์ออกไปในทันใด และดึงเปโตรออกจากกรจมน้ำและนำเขากลับ มาบนเรืออย่างปลอดภัย

เปโตรได้ประสบกับปาฏิหาริย์ในชั่วขณะ หนึ่ง ขณะที่สายตาของเขาแน่วแน่อยู่กับการ เดินไปหาพระเยซู เขาก็เดินบนน้ำ แต่เมื่อ สายตาของเขาออกแวกออกไปจากพระผู้ช่วยให้ รอด และมุ่งความสนใจไปยังคลื่นที่ถาโถม ความกังขาที่เอาชนะศรัทธาของเขา และพลัง การช่วยเหลือของพระผู้เป็นเจ้าก็ละจากเขาไป เช่นเดียวกับเปโตรเมื่อเริ่มจมน้ำ การตระหนักรู้ ถึงการเสนาหาเพศเดียวกันของเราดูเหมือนกับ คลื่นพายุที่ทำให้ลายความหวังและความสุขใน อนาคตของเรา มันทำให้จิตใจของเราเต็มไปด้วย ข้อสงสัย ความกลัว และความไม่แน่นอน -

และศรัทธาและความมั่นใจที่เราเคยรู้สึกก็ดู เหมือนจะหายไป - ทิ้งเราไว้ให้เผชิญกับอนาคต อันเศร้าหมองเพียงลำพัง กระนั้น เช่นเดียวกับ เปโตร เราสามารถจะมีความหวังในพระเยซู และพลังการช่วยเหลือของพระองค์

พระเยซูจะไม่ทรงทอดทิ้งเรา เมื่อเราพ่่ง สายตาของเราไปยังพระองค์ เราจะมีพระคุณ ของพระองค์คอยช่วยให้เราข้ามคลื่นคนองแห่ง ความไม่มั่นคงและหลุมพรางของชีวิตอย่าง มั่นคง บางครั้ง เราก็จะต้องล้มอย่างหลีกเลียง ไม่ได้ เราจะมีจมอยู่ในคลื่นบ้างเป็นบางครั้ง เรา อาจจะจมลึกกลงไปในทะเลอันลึกซึ้งนี้ด้วยซ้ำ แต่ ความหวังจะไม่หมดไป หากเราร้องหาพระผู้ช่วย ให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ พระองค์จะทรงยื่น พระหัตถ์ออกมาเพื่อช่วยเราในทันที เราสามารถ จะพึ่งพิงความรักนิรันดร์ที่พระองค์มีต่อเราได้ ด้วยความรักนั้น ในขณะที่เราใช้ศรัทธาและ ความหวังในพระองค์ พระองค์จะทรงทำให้ทุก อย่างลงตัวแทนเราเสมอ

สำคัญมากที่จะจำไว้ว่าการมีความหวัง ในพระคริสต์ไม่ใช่เพียงความหวังที่มีตบอดและ ไม่มีอยู่จริงว่าบางสิ่งอาจเกิดขึ้นได้ ไม่ เราหวังใน สิ่งที่จะเกิดขึ้น ความหวังคือความไว้วางใจว่า พระผู้เป็นเจ้า พระบิดาของเราทรงรักเรา - และ ว่าพระองค์ทรงรักษาคำพูดของพระองค์ - ว่า หากเรายังคงซื่อสัตย์ต่อพระองค์ และ “ผู้ใด ก็ตามที่มอบความไว้วางใจของพวกเขา ใน[พระองค์]จะได้รับรางวัลในความเดือด ร้อนของพวกเขา, และความยุ่งยากของพวกเขา, และความทุกข์ของพวกเขา, และพระองค์จะทรง ยกขึ้นในวันสุดท้าย.” เรามีความหวังในพระองค์ เพราะพระคุณของพระองค์เพียงพอ และคำ สัญญาของพระองค์ก็แน่นอน

เราไม่อาจรู้ทุกสิ่งก่อนอนาคตเตรียมไว้สำหรับเรา มีความไม่แน่นอนมากมาย และจะมีบททดสอบที่เจ็บปวดให้เราต้องอดทน แต่ตั้งเช่นเปโตร เราสามารถจะมีความหวังในพระคริสต์และพลังอำนาจที่เปรียบไม่ได้ของพระองค์ เราสามารถจะมีความหวังว่าพระองค์จะทรงรักษาความสุขในอนาคตของเราเอาไว้ ในขณะที่เราใช้ความหวังในพระองค์จนกลายเป็นศรัทธา และการลงมือปฏิบัติ พระองค์จะทรงนำปีติมาสู่ชีวิตของพวกเราและเปิดโอกาสที่พวกเราไม่เคยคิดว่าเป็นไปได้ให้แก่พวกเรา มีความหวังอยู่เสมอเมื่อเราพึ่งพาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด “ขอพระเจ้าแห่งความหวังโปรดให้ท่านบริบูรณ์ด้วยความชื่นชมยินดี และสันติสุขในความเชื่อเพื่อท่านจะได้เปี่ยมด้วยความหวังโดยฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์。”

* * *

ข้อแนะนำสำหรับการประยุกต์ใช้

- แบ่งปันให้เพื่อนและครอบครัวทราบว่าคุณอยากลำบากเป็นพรสำหรับท่านและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชีวิตของท่านอย่างไร
- เอื้อมมือออกไปเพื่อสนับสนุนและมอบความหวังให้ผู้ที่กำลังประสบความลำบากในการทดลองอื่น ๆ ในขณะที่ท่านตระหนักถึงแง่มุมอันเป็นเอกลักษณ์ของความท้าทายดังกล่าว จงพิจารณาว่าความท้าทายแต่ละอย่างอาจเป็นพรแก่ท่านแต่ละคนได้อย่างไร
- ถวายเพื่อนที่ท่านชื่นชมหรือที่ปรึกษาให้แบ่งปันวิธีที่พวกเขาบำรุงเลี้ยงและรักษาความหวังเมื่อเผชิญกับความท้าทายและสิ้นหวัง
- อ่านคำพูดในการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ค.ศ. 1994 ของนีนล เอ. แมกซ์เวลล์

เรื่อง “ความเจิดจ้าของความหวัง” อย่างละเอียด พิจารณาความแตกต่างระหว่างความหวังผิวเผินกับความหวังสูงสุด เขียนตัวอย่างของความหวังผิวเผิน (ระยะสั้น) เปรียบเทียบกับสิ่งที่ท่านอยากจะฝากความหวังสูงสุด (นิรันดร์) ไว้

* * *

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

- พิจารณาและเขียนวิธีที่พระเยซูคริสต์และพระกิตติคุณของพระองค์มอบความหวังให้ท่านลงในบันทึก ท่านสามารถเขียนเกี่ยวกับประสบการณ์อะไรก็ได้ที่ท่านมีในอดีตไม่ว่าจะเกี่ยวกับการเสาะหาเพศเดียวกันหรือไม่ก็ตาม จากนั้นให้แบ่งปันกับเพื่อน เอื้อมมือออกไปหาผู้อื่น จากนั้นก็ถามที่ปรึกษา

- ศึกษาว่าความหวังมีความหมายว่าอย่างไรในพระกิตติคุณ. ท่านอาจใช้คำนี้ให้ถูกต้องได้อย่างไร การรู้ความหมายที่แท้จริงของความหวังเปลี่ยนวิธีที่เราหวังอย่างไร

หลักการที่ 2

มุ่งมั่น

หลักการหลัก: มุ่งมั่นที่จะมีศรัทธาต่อพระเจ้า และพันธสัญญาของท่าน

เมื่อเรารู้และเข้าใจว่าเรามีการเสนาหาเพศเดียวกัน วิสัยทัศน์ของเราเกี่ยวกับทั้งชีวิตก็เปลี่ยนไปจากหน้ามือเป็นหลังมือ พวกเขาหลายคนรู้สึกถึงความกลัว ความกังวลและความสับสนว่าสิ่งนี้จะมีผลต่อความสัมพันธ์ในอนาคต ศักยภาพในการแต่งงาน และที่สำคัญที่สุดคือศรัทธาของเราในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ และพระกิตติคุณของพระองค์อย่างไร พวกเราหลายคนสงสัยในความเชื่อของเราและสงสัยว่าเราจะมีหน้าที่อะไรในศาสนจักร ถ้าเราจะมีหน้าที่สักอย่าง พวกเราหลายคนสงสัยว่าเราจะมีศรัทธาในพระกิตติคุณและในศาสนจักรได้อย่างไรเมื่อความเสนาหาของเราดูจะตรงกันข้ามกับแผนที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงวางไว้ให้ชีวิตของเรา

ศาสดาเปาโลกล่าวแก่ชาวโครินธ์ในยุคโบราณว่า ‘เพราะว่าเวลานี้เราเห็นสลัวๆ เหมือนดูในกระจก แต่ในเวลานั้นจะเห็นแบบหน้าต่อหน้า เวลานี้ข้าพเจ้ารู้เพียงบางส่วนแต่เวลานั้นข้าพเจ้าจะรู้แจ้งเหมือนพระองค์ทรงรู้จักข้าพเจ้า’ ในชีวิตของเรา มีบางสิ่งที่จะไม่กระจ่าง บางสิ่งจะไม่ได้รับการแก้ไขจนกว่าเราจะไปถึงสวรรค์ เรามองเห็นเพียงบางส่วนเท่านั้นในขณะนี้ แต่เมื่อเรายังคงมีศรัทธาและหมั่นเพียร ในที่สุดความไม่เข้าใจจะกลายเป็นความรู้ เราจะเห็นหน้าที่ของเราในแผนอย่างแจ่มชัด ว่าเราอยู่ในแผนนั้นได้อย่างเหมาะสมที่สุด

บางเวลา เราอาจรู้สึกเหมือนเรามองเห็นทางข้างหน้าเพียงเล็กน้อยในวิถีที่เรากำลังมุ่ง

หน้าไป หรือรู้สึกหลงทางอย่างสิ้นหวัง แต่ขอให้เรารับเอาความกล้าหาญจากคำประกาศของนีโอฟี: ‘ข้าพเจ้าจะไปและทำสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา, เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าไม่ทรงให้บัญญัติแก่ลูกหลานมนุษย์, นอกจากพระองค์จะทรงเตรียมทางไว้ให้พวกเขาเพื่อพวกเขาจะทำสำเร็จในสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชาพวกเขา.’ ด้วยศรัทธานั้น นีโอฟีเข้าไปในเมืองเยรูซาเล็ม ‘โดยหารู้ล่วงหน้าไม่ถึงสิ่งที่[เขา]ควรทำ.’ แต่โดยการมีความปรารถนาที่จะรักษาพระบัญญัติและได้รับการนำโดยพระวิญญาณ พระเจ้าทรงช่วยให้เขาทำภารกิจที่ดูเหมือนจะเป็นไปไม่ได้ที่ถูกส่งไปทำให้สำเร็จลุล่วงไปอย่างน่าอัศจรรย์

เช่นเดียวกับที่นีโอฟีได้รับความเชื่อมั่นว่าจะสามารถทำภารกิจที่เป็นไปไม่ได้ให้สำเร็จ ลุล่วง เราเองก็ได้รับพลังที่จะเอาชนะสถานการณ์ของเราเช่นกัน เรามีประสบการณ์ทางวิญญาณที่ทรงพลังและมีพยานในความจริงของพระกิตติคุณ มีหลายครั้งที่พระวิญญาณได้ทรงเป็นพยานต่อเราถึงความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระลักษณะของพระองค์ จุดประสงค์ของแผน และหน้าที่สำคัญที่เราต้องทำ เราารู้สึกถึงการเป็นพยานนั้นในพิธีบัพติศมาของเรา ในการประชุมศีลระลึก ในการสวดอ้อนวอนในพิธีเอนดาวเม้นท์ของเรา ในการเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา และในโอกาสอื่น ๆ อีกมากมาย จงอย่าละทิ้งสิ่งที่เรารู้ว่าเป็นความจริงหรือบางสิ่งที่เราไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ พยานและประจักษ์พยานที่เราได้สร้างขึ้นเป็นเวลา

หลายปีเป็นความจริงและถูกต้อง ความเส่นหา
ของเราไม่ได้ตรงกันข้ามกับสิ่งที่เรารู้ และเรา
สามารถจะทำหน้าที่ในการเพิ่มคุณค่าความเป็น
สานุศิษย์ของเราในอนาคตได้

ขอให้พวกเราแน่วแน่ในการตั้งใจที่จะ
ซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ของเรา แม้จะมี
สิ่งที่เรายังไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ในขณะนี้ เมื่อ
เราพยายามที่จะรักษาความซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า
พระองค์จะทรงมอบความเข้าใจและยืนยันว่าเรา
จะปิติในการรักษาพระบัญญัติ ไม่ว่าวิถีของเรา
จะมุ่งไปในทางใด เราจำเป็นจะต้องมีพระเจ้าเป็น
ผู้นำทางของเราโดยตลอด พระองค์เท่านั้นที่
ทรงเป็นหนทางแห่งสันติสุขและความอิมเอม

* * *

ข้อแนะนำสำหรับการประยุกต์ใช้

- เขียนรายการประสบการณ์ทางวิญญาณที่
ท่านได้รับในอดีต เขียนรายละเอียดให้มาก
ที่สุดที่จะทำได้ เก็บข้อความนี้ไว้ในสมุด
บันทึกหรือสมุดบันทึกประจำวัน พิจารณา
และกลับไปอ่านรายการนี้เมื่อจำเป็น โดย
เฉพาะอย่างยิ่งในเวลาแห่งการทดลอง
- คณิสัยแห่งการสวดอ้อนวอนและศึกษาพระ
คัมภีร์เป็นประจำ
- รับศีลระลึกในแต่ละสัปดาห์
- เข้าพระวิหารให้บ่อยเท่าที่จะทำได้ นำชื่อของ
บรรพบุรุษไปด้วย หากท่านแต่งงานแล้วให้
พาคู่สมรสไปด้วย
- มองหาวิธีที่จะตั้งใจทำการเรียกและการ
ปฏิบัติศาสนกิจให้มากขึ้น

* * *

ศึกษา

- ศึกษาคำพูดของนีไฟใน 1 นีไฟ 3:7 บันทึก
ความคิดของท่านว่าท่านจะใช้ความกล้าหาญ
ในการทำภารกิจที่ยากให้สำเร็จได้อย่างไร

- ศึกษาเรื่องราวของนีไฟและพี่น้องในการ
พยายามให้ได้แผนจารึกทองเหลืองมาใน 1
นีไฟ 4 วิธีการของนีไฟแตกต่างจากพี่น้อง
ของท่านอย่างไร คุณคิดว่าตัวเองจะสร้าง
ศรัทธาเพื่อทำให้เป้าหมายที่ดูเหมือนจะเป็น
ไปไม่ได้สำเร็จได้อย่างไร

หลักการที่ 3 อัตลักษณ์

หลักการหลัก: พัฒนาความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของท่าน และความสัมพันธ์กับพระบิดาและมารดาบนสวรรค์ของท่าน

เมื่อตระหนักรู้ความเสียหายของเราแล้ว พวกเราก็เริ่มต้นภารกิจในการค้นพบและทำความเข้าใจว่าสิ่งนี้มีความหมายต่อชีวิตของเราอย่างไร พวกเรามีคำถามมากมาย พวกเราต้องการจะเข้าใจว่าทำไมเราจึงต้องมีความเสียหายนี้ “การเลี้ยงดู” หรือ “ธรรมชาติ” ที่เป็นสาเหตุของสิ่งนี้ มีวิธีที่จะทำให้ความรู้สึกนี้หายไปไหม พวกเราบางคนอาจถามตัวเองว่า “พระเจ้าเป็นเจ้าของฉันเป็นแบบนี้หรือ ฉันถูกเลี้ยงดูในบ้านที่มีพระกิตติคุณเป็นศูนย์กลาง แล้วฉันกลายเป็นแบบนี้ได้อย่างไร การเป็นเกย์เป็นสิ่งที่คนบาปเท่านั้นจะประสบไม่ใช่หรือ” พวกเราสวดอ้อนวอนและอ่านพระคัมภีร์อย่างที่ไม่เคยทำมาก่อนเพื่อจะค้นพบคำตอบของข้อกังวลของเรา เมื่อเราศึกษาหลักธรรม เราเรียนรู้ความจริงนิรันดร์เกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า.

เราเพิ่มพูนความเข้าใจว่าชีวิตของเราไม่ได้เริ่มต้นที่การเกิด หรือจะจบลงที่ความตาย ก่อนประสบการณ์ในโลกมรรตัย เราอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์และพระมารดา— เราเป็นบุตรธิดาทางวิญญาณของทั้งสองพระองค์อย่างแท้จริง พระองค์สอนเราเกี่ยวกับแผนแห่งความสุข และเราปรารถนาจะมีปิตีที่พระองค์ได้ประสบและศักยภาพในการกลายเป็นเหมือนพระองค์ เราเรียนรู้ในชีวิตก่อนเกิดว่าความเป็นไปได้ที่สามารถจะกลายเป็นความจริงหากเราทำตามคำสอนของพระคริสต์ในชีวิตมรรตัย

เปาโลสอนชาวโรมันว่า “พระวิญญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับจิตวิญญาณของเราทั้งหลายว่า เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า และถ้าเราทั้งหลายเป็นบุตรแล้ว เราก็เป็นทายาทคือเป็นทายาทของพระเจ้า และเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์ เมื่อเราทั้งหลายทนทุกข์ทรมานด้วยกันกับพระองค์นั้น ก็เพื่อเราทั้งหลายจะได้สง่าราศีด้วยกันกับพระองค์ด้วย” ยิ่งไปกว่านั้น พระเจ้าทรงชี้แจงผ่านศาสตาศาพยากรณ์ โจเซฟ สมิท ในสมัยการประทานนี้ โดยพูดถึงผู้ที่ชื่อสัตย์ในการรักษาภักดิ์ว่า “... เมื่อนั้นพวกเขาจะเป็นผู้เป็นเจ้าของ, เพราะพวกเขาไม่มีที่สิ้นสุด; ฉะนั้น พวกเขาจะดำรงอยู่จากความเป็นนิจถึงความเป็นนิจ, เพราะพวกเขาดำเนินต่อเนื่องไป; เมื่อนั้นพวกเขาจะอยู่เหนือสิ่งทั้งปวง, เพราะสิ่งทั้งปวงขึ้นอยู่กับพวกเขา. เมื่อนั้นพวกเขาจะเป็นผู้เป็นเจ้าของ, เพราะพวกเขาไม่มีอำนาจทั้งปวง ...”

พูดง่าย ๆ ก็คือ: หากเรารักษาพระบัญญัติอย่างเต็มความสามารถ เราสามารถกลายเป็นพระเจ้าดังเช่นพระบิดาและพระมารดาบนสวรรค์ของเรา นี่คือนสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการเพื่อเรา ที่จะมีมีความสุขกับชีวิตที่พระองค์ทรงได้มีมาแล้ว

เมื่อพระเจ้าเป็นเจ้าของสร้างพวกเรา พระองค์ทรงเรียกการสร้างของพระองค์ว่า “ดีมาก” พวกเราเกิดมาดีและปราศจากบาป แม้ว่ายังไม่สมบูรณ์แบบ ความสมบูรณ์แบบมาสู่เราผ่านพระคริสต์และการกลายเป็นเหมือนพระ

บิดาและพระมารดาบนสวรรค์ ดังนั้น พระองค์ ทรงมอบโอกาสในการรับร่างกายที่มีเนื้อหนังแก่เราและโอกาสในการเรียนรู้ที่จะแยกสิ่งที่ต้อออกจากสิ่งที่ชั่วร้าย พระองค์ประทานพรและพรสวรรค์บางประการเพื่อช่วยให้เราพัฒนาคุณลักษณะที่เหมือนพระคริสต์ซึ่งจำเป็นสำหรับการเป็นพระเจ้า พระองค์ทรงปล่อยให้เราประสบการณ์ความยากลำบากและการทดสอบซึ่งช่วยให้เราพัฒนาพร พรสวรรค์ และคุณลักษณะ

แม้ว่า “ศาสนจักรไม่เลือกข้างในเรื่องการเสนาหาเพศเดียวกัน” อย่างเป็นทางการ - ซึ่งเราไม่อาจรู้ได้ว่ามันเกิดขึ้นโดยกำเนิดหรือเกิดจากการเลี้ยงดู - มันก็เป็นหนึ่งในประสบการณ์ที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงปล่อยให้เรามีในโลกที่ตกแล้ว มันเป็นเพียงด้านหนึ่งของประสบการณ์มตะของเรา แต่ผ่านประสบการณ์นี้ เราสามารถพัฒนาอุปนิสัยและคุณลักษณะที่เราจำเป็นต้องมีเพื่อที่จะสามารถมีส่วนในงานแห่งความรอดและที่ถูกระบุไว้เพื่อเตรียมเราสำหรับการกลับสู่บ้านอันสูงส่งของเรา

“ไม่มีความเจ็บปวดใดที่เราต้องทนทุกข์ ไม่มีความยากลำบากใดที่เราประสบเป็นสิ่งที่ไร้ค่า พวกมันมีส่วนในการเรียนรู้ของเรา ในการพัฒนาคุณสมบัติ เช่น ความอดทน อดกลั้น ศรัทธา ความอดทน และความถ่อม ทุกสิ่งที่เราทนทุกข์ และทุกสิ่งที่เราสู้ทน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราสู้ทนกับมันด้วยความอดทนที่คอยปรกอบบุคลิกลักษณะ ชำระล้างจิตใจ ขยายจิตวิญญาณ และทำให้เราอ่อนโยนและมีจิตกุศลยิ่งขึ้น มีค่าควรมากขึ้นที่จะถูกเรียกว่าลูกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ... และโดยผ่านความโศกเศร้าและการทนทุกข์ ความเหน็ดเหนื่อยและความทียาก เราจะได้รับการเรียนรู้ซึ่งเรามาที่นี่เพื่อที่จะได้รับ และซึ่งจะทำให้เราเป็นเหมือนพระบิดากับพระมารดาบนสวรรค์ของเรามากยิ่งขึ้น”

บางครั้ง พวกเราบางคนอาจให้ความสำคัญกับบางประสบการณ์หรือบุคลิกลักษณะมากกว่า และในสัดส่วนที่มากกว่าสิ่งอื่นจนเกินไป ไม่ว่าจะเป็นกีฬา ดนตรี จุดบกพร่องทางกายภาพหรือความงาม เชื้อชาติ และการเสนาหาเพศเดียวกันก็ใช้ด้วย เราอาจมองว่าประสบการณ์ใดประสบการณ์หนึ่งเป็นสิ่งสำคัญในอัตลักษณ์ของเรามากกว่าอย่างอื่นโดยไม่รู้ตัว มันกลายเป็นตราประทับที่ซึ่งเราซึมซับว่าเป็นตัวตนของเรา ประธานตลลิน เอช. โยคส์ สอนว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ “... เราแต่ละคนคือลูกพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ สามารถมีจุดหมายปลายทางที่ชีวิตนิรันดร์ คำนิยามอื่นทั้งหมด แม้รวมถึงอาชีพ เชื้อชาติ บุคลิกลักษณะหรือชื่อเสียง เป็นสิ่งชั่วคราวหรือไม่สำคัญในเงื่อนไขของนิรันดรอ ย่าเลือกนิยามตนเองหรือนึกถึงตนเองในด้านที่จำกัดเป้าหมายซึ่งท่านมุ่งจะไปให้ถึง”

เรา ทุกคน มีศักยภาพที่ไม่สิ้นสุด พระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมรักทรงรู้ดีที่สุดว่าเราต้องการอะไรเพื่อจะพัฒนาไปสู่ความสูงส่งที่เราเกิดมาเพื่อจะเป็น พระองค์ทรงรู้ว่าเราจะพัฒนาได้ดีที่สุดผ่านการเสนาหาเพศเดียวกัน และถึงแม้ว่ามันจะมีส่วนสำคัญในประสบการณ์ของมันก็เป็นแค่เสียงดนตรีประเภทเดียวในวงมโหรีขนาดใหญ่ซึ่งประกอบไปด้วยกระแสเสียงอื่น ๆ ที่สำคัญอย่างเท่าเทียมกันในประสบการณ์ที่ยิ่งใหญ่ของเรา ขณะที่เรายังคงมุ่งความสนใจไปยังอัตลักษณ์อันเป็นนิรันดร์ของเรา และมุ่งหน้าไปยังเป้าหมายแห่งความสูงส่ง ประสบการณ์ต่าง ๆ ของเราจะหลอมรวมเป็นสิ่งที่ดีที่จะช่วยพวกเราให้กลายเป็นสิ่งมีชีวิตที่สูงส่งที่เราถูกกำหนดให้เป็น

* * *

ข้อเสนอแนะสำหรับการประยุกต์ใช้

- เขียนรายการของประทาน พรสวรรค์ และบุคลิกลักษณะที่ดีของท่าน พิจารณาวິธีที่ท่านจะสามารถใช้สิ่งเหล่านี้เพื่อเป็นพรในชีวิตของผู้อื่น
- ระบุส่วนต่าง ๆ ในชีวิตของท่านที่คนอื่นอาจมองว่าเป็นความอ่อนแอ อย่างมปลักอยู่กับความอ่อนแอเหล่านี้ หรือหมกมุ่นอยู่กับมัน แต่จงหาวิธีเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ท่านสามารถจะพัฒนาส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ทีละอย่าง ทูลขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยให้สิ่งที่อ่อนแอกลับเข้มแข็ง (อีเธอร์ 12:27)
- เขียนรายการบทเรียนที่ท่านได้เรียนรู้จากประสบการณ์การเสนาหาเพศเดียวกัน. พิจารณาพรสวรรค์ที่พระเจ้าทรงช่วยให้ท่านพัฒนาผ่านบทเรียนเหล่านั้นและวิธีที่บทเรียนเหล่านั้นเป็นพรในส่วนต่าง ๆ ของชีวิตท่านและผู้คนในชีวิตของท่าน
- มองหาแรงบันดาลใจเกี่ยวกับศักยภาพที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมไว้สำหรับท่าน อะไรคือสิ่งที่ท่านยินดีจะเสียสละเพื่อให้ได้มาซึ่งศักยภาพนี้

* * *

ศึกษา

- อ่าน กิจการ 17:29. ข้อพระคัมภีร์นี้สอนอะไรเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า?

- โรม 8:16-17. ข้อความนี้สอนอะไรเกี่ยวกับศักยภาพของเรา

- เขียนรายการข้อเรียกร้องที่พระเจ้าทรงวางไว้ใน ค.พ. 132 เกี่ยวกับการแต่งงานและความเป็นพระเจ้า เราจำเป็นต้องกลายเป็นเหมือนพระองค์หรือไม่

- อ่าน โมเสส 1: 12-13 ชาตานพยายามจะบิดเบือนอัตลักษณ์ที่แท้จริงของโมเสสอย่างไร ความรู้ของโมเสสเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของท่านมอบพลังในการต่อต้านชาตานให้ท่านอย่างไร

หลักการที่ 4 ยอมรับ

หลักการหลัก: ยอมรับประสบการณ์ของท่าน และละทิ้งความอับอายหรือ
ตราบาป

สำหรับพวกเราบางคน มันคือความ
ละอายใจ สำหรับบางคนมันคือ
ความอับอาย สำหรับ และสำหรับ
คนอื่นกลุ่มมันคือความรู้สึกผิด ไม่ว่าจะ
เป็นความรู้สึกใดก็ตาม มันก็เป็นความรู้สึกที่ไม่ดี
เมื่อเราได้รับรู้การเสนาหาเพศเดียวกันของตัวเอง
เราเชื่อมโยงความเสนาหาของเราเข้ากับภาพ
เหมารวมในทางลบและคำพูดที่เรามักจะได้จาก
สังคมเกี่ยวกับ “แนวทางการใช้ชีวิตแบบเบี่ยง
เบนทางเพศ” และรักร่วมเพศ พวกเราบางคน
คิดว่าถ้าเรามีความรู้สึกแบบนี้ มันจะต้องเป็นผล
มาจากการทำบาปหรือความอ่อนแอของเราแน่
ๆ ผลลัพธ์ก็คือ พวกเราบางคนรู้สึกหงุดหงิด
และโกรธตัวเองที่มีความคิดและความรู้สึกแบบ
นี้ ซึ่งบางครั้งก็แสดงออกมาในรูปแบบของการ
เกลียดตัวเอง หรือโกรธพระเจ้าที่เป็นเจ้าที่ทรงมอบ
ภาระนี้ให้แก่เรา พวกเราเกลียดชังตัวเองและ
มองไม่เห็นประโยชน์ของโบสถ์หรือแผนของพระเจ้า
ที่เป็นเจ้า

พวกเราหลายคนพยายามอย่างถึงที่สุด
ที่จะทำให้ความรู้สึกเหล่านี้หายไป เราคิดว่า “ถ้า
พระเจ้าทรงรักษาผู้คนตามศรัทธาของพวกเขา -
หากพระองค์ทรงรักษาคนง่อยและคนตาบอด -
จะทรงเอาความรู้สึกเบี่ยงเบนทางเพศที่ฉันมีไป
ไม่ได้หรือ ถ้าฉันแสดงศรัทธาที่มากพอหรือถ้า
ฉันชอบธรรมมากพอ พวกเราหลายคนรู้สึก
เหมือนอัครสาวกเปาโล คือเหมือนมีหนามยอก
อก เขาร้องทูลต่อองค์พระเจ้าสามครั้ง

เพื่อขอให้มันหลุดไปจาก[เขา]” ด้วยเหตุนี้ พวก
เราบางคนจึงเริ่มแสวงหาอย่างพากเพียรในการ
พยายาม “อธิษฐานขบไล่ความเบี่ยงเบนทาง
เพศ” ด้วยความหวังว่าสักวันหนึ่ง การรักษา
หรือยารักษาจะมาถึง และเราจะถูกมองว่า
“ปกติ” เหมือนกับเพื่อน ๆ ที่ชอบเพศตรงข้าม
เราทำดีที่สุดที่จะรักษาพระบัญญัติ เราอธิษฐาน
มากขึ้น ศึกษาพระคัมภีร์ให้ดีขึ้น รับผิดชอบ
เผยแผ่เต็มเวลาด้วยความเชื่อฟัง และเราบาง
คนถึงกับแต่งงานในพระวิหาร “ทำข้อตกลง” กับ
พระเจ้าเป็นเจ้าอยู่เสมอเพื่อพระองค์จะทรง
เอาการเสนาหาเพศเดียวกันไปจากเราเนื่องจาก
การกระทำแห่งศรัทธาของเรา บางครั้ง ความ
รู้สึกเหล่านี้ก็ลดความสำคัญลง จึงอาจดูเหมือน
ว่าในบางเวลาพระเจ้าเป็นเจ้าก็ทรงรักษา “คำ
สัญญา” ที่ไม่ได้เอ่ยปากนี้ แต่ต่อมา แม้ว่าเราจะ
พยายามจนถึงที่สุด ความรู้สึกนั้น และความ
รู้สึกล้มเหลว ก็คำรามเสียงตอบกลับมา และเรา
ก็รู้สึกถูกทรยศเนื่องจากพระเจ้าไม่ได้ทรง
เอาความรู้สึกนี้ไปอย่างที่เราคาดหวัง ดังเช่น
เปาโล ไม่ว่าเราจะร้องทูลพระเจ้าสักกี่ครั้งเพื่อจะ
ทำให้ความรู้สึกรักร่วมเพศจากเราไป มันก็ไม่
เกิดขึ้น ความเสนาหานี้จะยังอยู่ และอาจจะยัง
ทำให้เศร้าใจมากกว่าแต่ก่อน

เป็นที่เข้าใจได้ว่าพวกเราหลายคน
ประสบกับความผิดหวังและท้อแท้ที่ขัดขยี้ความ
รู้สึกเมื่อความหวังในการ “รักษา” ของเราไม่ได้
รับการเติมเต็ม ในทางใดทางหนึ่ง เราจะหันมา

ตระหนักว่าความเส่นหานี้อาจไม่มีวันหายไปจากเราในชีวิตมตะนี้

ในการตอบคำขอที่ซ้าซากของเปาโลให้นำความอ่อนแอของท่านไป พระผู้เป็นเจ้าประทานคำตอบที่เปี่ยมรักและทรงพลังว่า “การมีพระคุณของเราก็เพียงพอกับเจ้า เพราะว่าความอ่อนแอมีที่ไหน ฤทธานุภาพของเราก็ปรากฏเต็มในที่นั่น” ถึงแม้ว่าการเส่นหาเพศเดียวกันนี้อาจจะดูเป็น “ความอ่อนแอ” สำหรับเราบางคน — เพราะมันสามารถขัดขวางพวกเราหลายคนจากการแต่งงานและการสร้างในวิวัตมมรตย์ - ตรงกันข้ามกับความเชื่อโดยทั่วไป ความอ่อนแอไม่ใช่สิ่งที่ไม่ดีหรือความชั่วร้าย การมีความอ่อนแอไม่ได้ทำให้เราเสียหายหรือไม่มีค่าควร ความอ่อนแอเป็นเพียงแง่มุมที่จำเป็นในประสบการณ์ชีวิตมรตย์ของเรา พระเจ้าทรงประกาศแก่โมเสสบนภูเขาซีนายว่า “ผู้ใดเล่าที่สร้างปากมนุษย์ หรือทำให้เป็นใบหู หนวก ตาดี หรือตาบอด เราพระเยโฮวาห์เป็นผู้ทำไม่ใช่หรือ” เมื่อกล่าวถึงชายที่เกิดมาตาบอด พระเยซูก็ทรงสอนว่า มันไม่ใช่บาปของชายผู้นั้น หรือบาปของพ่อแม่ของเขาเคยทำที่ทำให้เกิดสิ่งนี้ขึ้น

ด้วยความกรุณารักและด้วยพระปัญญาอันไม่สิ้นสุด พระผู้เป็นเจ้าทรงปล่อยให้เราสามารถประสบกับความอ่อนแอของตนเอง “เพื่อให้พระราชกิจของพระเจ้าปรากฏในตัว[เรา]” (ยอห์น 9:3). พระองค์ทรงปล่อยให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น ไม่ใช่ในฐานะคำสาป แต่เพื่อให้ความแข็งแกร่งของพระผู้เป็นเจ้าถูกเปิดเผยในและผ่านตัวเรา ดังนั้น ในที่สุด หากเรายอมต่อพระองค์ พระองค์จะสามารถเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ให้กลายเป็นพรอันยิ่งใหญ่ เพราะพระเจ้าตรัส “[เรา] แสดงปรีชาญาณของเราออกมาทางสิ่งอ่อนแอของแผ่นดิน

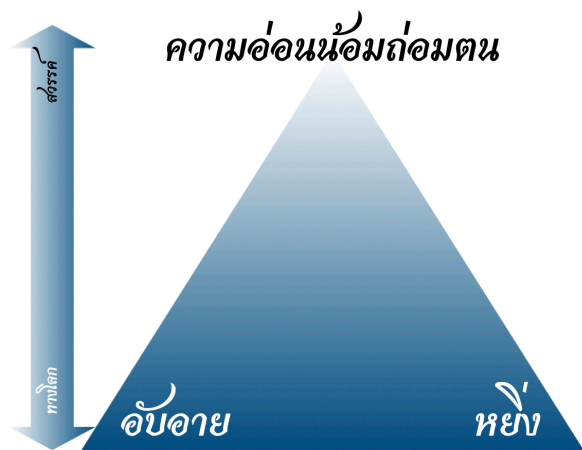
โลก,” และ “โดยสิ่งอ่อนแอของแผ่นดินโลก พระเจ้าจะทรงยกัประชาชาติให้หลุดออกจากวง โดยอำนาจแห่งพระวิญญาณของพระองค์.”

เมื่อพระเจ้าทรงสอนศาสดาพยากรณ์ อีเธอร์ว่า “เราให้ความอ่อนแอแก่มนุษย์เพื่อพวกเขาจะนอบน้อม; และพระคุณของเราเพียงพอสำหรับคนทั้งปวงที่นอบน้อมต่อหน้าเรา; เพราะหากพวกเขาไม่นอบน้อมต่อหน้าเรา, และมีศรัทธาในเรา, เมื่อนั้นเราจะทำให้สิ่งที่ยอ่อนแอกลับเข้มแข็งสำหรับพวกเขา.[เพิ่มตัวเอียง]” ความอ่อนแอคือสภาวะที่ก่อให้เกิดความถ่อม โดยผ่านสิ่งนี้พระเจ้าสามารถทำงานเพื่อยกเราขึ้นสู่สภาพที่สูงกว่า และทำงานปาฏิหาริย์ผ่านเรา

ด้วยความรู้นี้ เปาโลกล่าวด้วยปีติว่า “เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงยินดีใ้อวดในบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้า เพื่อฤทธิ์เดชของพระคริสต์จะได้อยู่ในข้าพเจ้า เหตุฉะนั้นเพราะเห็นแก่พระคริสต์ ข้าพเจ้าจึงชื่นใจในความอ่อนแอของข้าพเจ้า ในการถูกว่ากล่าวต่างๆ ในการทำทนาย] ในการถูกข่มเหง ในการยากลำบาก เพราะว่าข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าก็จะแข็งแรงมากเมื่อนั้น” เขาไม่ต้องการกำจัดสิ่งที่เขาเคยคิดว่าเป็นปัญหาอีกต่อไป ท่านไม่ได้พยายามที่จะกำจัดสิ่งที่ท่านเคยมองว่าเป็นปัญหาออกจากตัวท่าน แต่ยอมรับว่ามันเป็นโอกาสอันเรื่อรองที่จะรับพลังของพระผู้เป็นเจ้าเข้ามาในชีวิตและแข็งแกร่งขึ้นจากสิ่งนี้

แม้ประสบการณ์ของเรากับการเส่นหาเพศเดียวกันอาจทำทนาย นำหงุดหงิด และชวนสับสน เราก็สามารถจะสบายใจได้เมื่อมีความรู้ว่าพระเจ้าของเราสามารถทำให้เราเข้มแข็งและแสดงอำนาจที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ผ่านเรา การเส่นหาเพศเดียวกันไม่จำเป็นต้องเป็นภาระหรือ

แหล่งของความละเอียดเพราะไม่มีความผิดใด ถูกข้อขึ้น เราอาจรู้สึกอ่อนแอหรือสับสนเพราะ ความทำทายนี แต่เมื่อเราสามารถระลึกได้ว่า พระผู้เป็นเจ้าทรงรักที่จะใช้ “คนอ่อนแอและคน ต่ำต้อย” เพื่อประกาศพระกิตติคุณของพระองค์ และ “ยินดีจะยกย่อง” คนเหล่านั้นที่รับใช้ พระองค์. พระผู้เป็นเจ้าทรงสามารถใช้ประสบการณ์นี้ให้เป็นแหล่งของการเติบโตเพื่อที่พระองค์ จะสามารถช่วยเราให้กลายเป็นสิ่งมีชีวิตที่เสถียรที่ เราเกิดมาเพื่อจะเป็น ในขณะที่เรายอมรับ และสวมกอดการเสาะหาเพศเดียวกันของเราใน สถานะพร และพึ่งพาพระคุณอันหาที่สุดมิได้ของ พระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะทรงกระทำปาฏิหาริย์ ในชีวิตของเรา เป็นเกียรติอะไรเช่นนี้ที่พระผู้เป็น เจ้าทรงอนุญาตให้เราที่มีความทำทายนีเป็นส่วน หนึ่งของการเดินทางในโลกมตะ เราสามารถพบ ปีติในเส้นทางนี้ และพบความรุ่งโรจน์ใน ประสบการณ์ของเราเช่นเดียวกับเปาโลว่าพลัง ของพระคริสต์จะอยู่กับเราได้

ทุกส่วนในการเดินทางของเราอาจมีหลุม พรางอยู่ เมื่อเรายอมรับได้สำเร็จว่าการเสาะหา เพศเดียวกันเป็นส่วนที่ลบล้างไม่ได้ของประสบ การณ์มตะของเรา เราอาจทำตัวสุดโต่งไปอีก ด้านด้วยการแทนที่ความละเอียดของเราด้วย ความถือดี ทั้งสองอย่างสร้างข้อจำกัด และทั้ง

สองอย่างแยกเราออกจากพระผู้เป็นเจ้า ความ ละเอียดบอกเราไม่มีค่าควรแก่การอภัย ความ ถือดีบอกเราไม่การมัน ทั้งคู่สามารถทำให้เรา อยู่นอกเหนือความสามารถของพระคริสต์ใน การเปลี่ยนแปลงและรักษาจิตใจของเรา ทั้งคู่ไม่ มันคงถาวรและเราอาจลื่นไหลกลับไปกลับมาระหว่างความสุดโต่งที่ไม่ดีนี้

แทนที่จะเป็นเช่นนั้น สิ่งที่เราควรจะต้อง ป้าหมายไว้คือการถ่อมอย่างที่ชอบพระทัย พระเจ้า ความถ่อมนี้จะทำให้เราถ่อมในทุก สถานการณ์ มันช่วยให้เราตระหนักว่าแม้เราจะ ไม่เข้าใจทุกเหตุผลที่เราได้รับความทำทายนี จุด ประสงค์ของมันก็ยิ่งใหญ่กว่าตัวของเรา จาก การมีความกตัญญูอย่างอ่อนน้อม เราสามารถ จะเห็นว่าประสบการณ์การเสาะหาเพศเดียวกัน ของเราไม่ได้เป็นคำสาปและไม่ได้เป็นสิ่งที่ทำให้ เราดีกว่าคนอื่น ๆ ในความกตัญญู และด้วย ความถ่อมใจ เราจะตระหนักว่าประสบการณ์การ เสาะหาเพศเดียวกันของเราไม่ได้แค่เป็นไปเพื่อ ความรอดของเรา แต่ยังเป็นไปเพื่อพรที่เรา สามารถจะมอบให้ผู้อื่นด้วย เพื่อที่ “พระราชกิจ ของพระเจ้าปรากฏในตัว[เรา]” (ยอห์น 9:3)

ด้วยความถ่อมใจดังนี้ เราก้าวหน้าจาก “ทำไมต้องเป็นฉัน” ไปสู่ “มองดูฉันสิ” ไปสู่ “ฉัน จะเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า เพื่อที่จะนำรัศมีภาพมาสู่อาณาจักร[ของ พระองค์ได้อย่างไร]” เราค้นพบว่าเมื่อเราทำเช่น นี้ ความยากลำบากของเราจะได้รับการทำให้ ศักดิ์สิทธิ์เพื่อความดีของเราและความดีของผู้ อื่น การพัฒนาความถ่อมใจที่ชอบพระทัย พระเจ้าช่วยเราไม่ให้ปล่อยการยอมรับของเราให้ เลยเถิดไปจนเรากำหนดตัวตนของเราตาม ความเสาะหาของเรา ปล่อยให้มันมีโดดเด่น เหนือกว่าประสบการณ์อื่น ๆ หรือคุณลักษณะ อื่น ๆ ของเรา สำหรับเราหลายคน มันจะเป็นส่วน

ที่เราต้องอดทนในชีวิต แต่มันไม่ใช่ทุกสิ่งที่เราเป็น สำหรับบางคน การกำหนดให้ความเสนาหาเป็นตัวตนของพวกเขาสามารถจะกำหนดรสนิยมทางศิลปะ ความเชื่อทางการเมือง และกลุ่มทางสังคมของพวกเขาได้อย่างเบ็ดเสร็จ คนทุกคนมีเอกลักษณ์ในแบบของพวกเขาเอง ประสบการณ์การเสนาหาเพศเดียวกันของท่านเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ประสบการณ์มตะของท่านมีเอกลักษณ์ แต่ท่านต้องไม่ปล่อยให้ด้านเดียวของประสบการณ์ของท่านอยู่เหนือด้านที่สำคัญที่สุดของตัวตนและประสบการณ์ของท่าน ซึ่งนั่นคือการเป็นบุตรธิดาที่มีพรสวรรค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า และสาวกของพระคริสต์. เหนือกว่าสิ่งอื่นได้ เราขอรับประสบการณ์ของเราอย่างนอบน้อม เพื่อเป็นการสรรเสริญพระเจ้าและรับใช้ผู้อื่น

* * *

ข้อเสนอแนะสำหรับการประยุกต์ใช้

- แง่มุมที่สำคัญของการยอมรับคือการกำจัดความถือดีจากตัวเราและยอมรับพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้าสำหรับชีวิตของเราด้วยความถ่อมใจ มากกว่า[การยอมต่อ]ความต้องการ ความปรารถนา และความเข้าใจของเราเอง เมื่อเราคิดว่าเราดีกว่าพระเจ้าเกี่ยวกับสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเราแทนที่จะยอมให้พระเจ้าเป็นเจ้าชี้นำวิถีของเรา การมุ่งมั่นที่จะยอมตนต่อพระประสงค์ของพระองค์อย่างต่อเนื่องและถ่อมใจ เรียกว่า “ความอ่อนโยน” นี่คือนิสัยที่ตรงข้ามกับความถือดี ในขณะที่เรามุ่งมั่นที่จะใช้ชีวิตอย่างอ่อนน้อม เราจะตระหนักว่าพระเจ้าทรงมีแผนที่ยิ่งใหญ่สำหรับชีวิตของเรา ยิ่งกว่าที่เราอาจ

เข้าใจในตอนนี และเราจะพยายามอย่างมีสติและพากเพียรในการยอมตนต่อพระประสงค์ต่อพระองค์ เนื่องจากเราหลาย ๆ คนอาจมีความปรารถนาในความสัมพันธ์ฉันท์คู่สาวที่โรมานติกกับใครสักคนที่เป็นเพศเดียวกัน ความถือดีของเราอาจพยายามโน้มน้าวให้เราเชื่อว่านี่คือเส้นทางที่ถูกต้องสำหรับเรา จงพิจารณาว่าท่านจะสามารถเลือกด้วยความอ่อนน้อมเพื่อจะยอมรับพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อชีวิตของท่านได้อย่างไร ท่านจะสามารถใช้ชีวิตอย่างอ่อนน้อมกับประสบการณ์การเสนาหาเพศเดียวกันได้อย่างไร

* * *

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษา

- อ่านบทความ ‘มันไม่ใช่บาปที่จะอ่อนแอ’ โดยเวนต์ย์ อัลริค ในนิตยสาร Ensign ฉบับเดือนเมษายน 2015 มีความอ่อนแอใต้ที่ท่านละอาย และเชื่อว่าเป็นบาปหรือไม่ จดบันทึกว่าการตอบสนองต่อความอ่อนแอ (ความถ่อมใจ) แตกต่างจากการตอบสนองต่อบาป (การกลับใจ) อย่างไร เขียนความแตกต่างระหว่างความละอายที่เป็นภัยเกี่ยวกับความเสนาหาของท่านกับ “ความอ่อนน้อมเกี่ยวกับความอ่อนแอ” ในบางเรื่องที่ไม่ใช่ผลของบาปที่ท่านก่อและท่านไม่ได้เป็นผู้เลือกไว้ในพื้นที่ข้างล่าง

- อ่าน อีเธอร์ 12:27 พระเจ้าสอนอะไรเราเกี่ยวกับความอ่อนแอ? ความอ่อนแอของเราจะกลายเป็นจุดแข็งได้อย่างไร?

- อ่าน 2 โครินธ์ 12: 7-10 เราเรียนรู้อะไรได้บ้างจากประสบการณ์ของเปาโลเกี่ยวกับ “หนามในเนื้อหนัง” ของเขา และเราจะเปลี่ยนมุมมองเกี่ยวกับความเส่นหาเพศเดียวกันได้อย่างไร

หลักการที่ 5

รอคอย

หลักการหลัก: รอคอยพระเจ้าในการรับพรที่สัญญาไว้ และเชื่อมั่นในเวลาของพระองค์

คาสตาพยากรณ์โจเซฟ สมิททุกซ์
ทราบจากการคุมขังอย่างไม่เป็น
ธรรมในเรือนจำลิเบอร์ตี้เป็นเวลา
เกือบห้าเดือน ในสภาพอันน่าสังเวช ท่านไม่ได้
เพียงต่อสู้เพื่อการอยู่รอดของตนเอง แต่ยังแบก
รับความหดหู่เกี่ยวกับความที่กษัตริย์วิสุทธิชน
ต้องอดทนภายใต้เงื้อมมือของผู้คนที่ชั่วร้าย
พระเจ้าจะทรงยอมให้สิ่งนี้เกิดขึ้นกับคาสตา
พยากรณ์ที่พระองค์ทรงเลือกไว้ได้อย่างไร
ทำไมพระองค์จึงยอมให้สมาชิกของศาสนจักร
ทุกซ์ทราบอย่างไม่เป็นธรรม พวกเขาไม่ได้
รักษาพระบัญญัติของพระองค์และรับใช้พระองค์
ให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้หรือ พรแห่งปีติและความ
รุ่งเรืองในแผ่นดินที่สัญญาไว้ให้พวกเขาอยู่ที่
ใด

ในเส้นทางการค้นหาเพศเดียวกัน เรา
อาจตั้งคำถามเช่นกันว่าพรที่สัญญาไว้ให้เราอยู่ที่ไหน เราได้เห็นเพื่อนและครอบครัวที่รักเริ่มต้น
ความสัมพันธ์อันเปี่ยมรัก สนุกสนานกับการเดท
มีประสบการณ์อันน่าตื่นเต้นในการฉีกในพระ
วิหาร และปีติจากการมีลูก หลายคนในพวกเรา
ปรารถนาอย่างลึกซึ้งที่จะประสบปีติจากการ
แต่งงานและการมีลูกในแบบเดียวกัน เรา
กระหายที่จะเริ่มต้นชีวิตครอบครัว แต่มองไม่
เห็นวิธีที่พรเหล่านั้นจะเป็นความจริงได้ในชีวิต
ของเราเมื่อพิจารณาดูว่าพวกเราส่วนมาไม่มี
ความรู้สึกฉันทุ้สาวกับสมาชิกของเพศตรงข้าม
และยิ่งกว่านั้นคือไม่มีความรู้สึกละอายต่อพวก

เขา ผลก็คือพวกเราหลายคนรู้สึกว่าความ
ตระหนักรู้ที่น่ากลัวได้เกิดขึ้นว่าพวกเราคงจะ
ต้องอยู่เป็นโสด ไร้คู่ชีวิตตราบนานชั่วชีวิตมตะ
ของเรา

ความหวังจากการครองตัวเป็นโสดในชีวิต
มมรตย์ดูจะเป็นไปได้ชั่วขณะ - เรามีความสุขใน
งานรับใช้ในศาสนจักร เราชักการเรียกของเรา
และมีความสุขกับการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันใน
งานแห่งความรอด แต่ความเหงาก็ไล่ตามเรา
หลายคนจนทน เราารู้สึกกระหายการมีคู่ เราแค่
ต้องการใครสักคนที่เราสามารถแบ่งปันความรัก
และอารมณ์ที่ดื่มด่ำที่สุดได้ และใช้ เมื่อพูดกัน
ตามตรงคือการมีความสุขกับการแบ่งปันความ
ใกล้ชิดทางเพศด้วย หลายคนในพวกเราสงสัย
ว่าเราจะใช้เวลาในชีวิตของเราโดยปราศจากการ
เติมเต็มการมีคู่ซึ่งเป็นหนึ่งในความต้องการพื้นฐาน
ของมนุษย์ได้อย่างไร เราบางคนอาจคิดว่า
“พระเจ้าตรัสว่า ‘ซึ่งมนุษย์นั้นอยู่คนเดียวก็ไม่
เหมาะ’ แล้วฉันจะอดทนใช้ชีวิตโดยไม่มีคู่นิรันดร์
ได้อย่างไร พิจารณาว่าเราไม่เคยเลือกการ
ค้นหาเพศเดียวกันของเรา ความเป็นไปได้ใน
ชีวิตของเราก็ดูจะไม่ยุติธรรมเป็นที่สุด

เราบางคนมีโอกาสนในการแต่งงานกับ
เพศตรงข้าม แต่กลับรู้สึกไม่ได้รับการเติมเต็ม
ในความสัมพันธ์นั้น เราชักคู่สมรสของเรา - เรา
ประสบความผูกพันทางวิญญาณและทาง
อารมณ์กับพวกเขา แต่ประสบการณ์เติมเต็มทาง
เพศกับพวกเขาเพียงน้อยนิด เรามีความคิด

กั๊งขา สงสัยว่าเราจะมีความสุขมากกว่านี้ใน ความสัมพันธ์กับเพศเดียวกันหรือไม่ หรือว่าเรา โกงตัวเองให้พลาดจากชีวิตที่ได้รับการเติมเต็ม มากกว่าโดยไม่ยอมมีความสัมพันธ์ประเภทนั้น เมื่อถึงจุดหนึ่ง ความเจ็บปวดและเศร้าโศกอัน เป็นผลลัพธ์ก็ยากที่จะทนได้

ในช่วงเวลาแห่งความเจ็บปวด ดังเช่นโจเซฟ เราอาจร้องออกมาว่า “ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, พระองค์ประทับอยู่ที่ใดแล้ว?... อีกนานเท่าใดแล้ว ที่พระหัตถ์ของพระองค์จะทรงยื่นไว้, ... แท้จริงแล้ว, ข้าแต่พระเจ้า, อีกนานเท่าใดแล้วที่ข้าพระองค์จะทนรับ[สิ่ง]เหล่านี้, ก่อน ... พระอุทรของพระองค์จะทรงหวั่นไหวด้วยความสงสาร[ข้าพระองค์]?” (ค.พ. 121: 1-3). เราสามารถดึงเอาการปลอบประโลม และความหวังจากคำตอบของพระเจ้าต่อโจเซฟ “ลูกเอ๋ย, สันติสุขจงมีแก่จิตวิญญาณเจ้า; ความยากลำบากของเจ้าและความทุกข์ของเจ้าจะอยู่เพียงชั่วครู่; และจากนั้น, หากเจ้าอดทนมันด้วยดี, พระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะทรงยกเจ้าให้สูงส่งสู่เบื้องบน;” พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงให้คำปรึกษาต่อโจเซฟในเวลาต่อมาว่า: “... จงรู้ไว้เถิด, ลูกพ่อ, ว่าสิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้จะเป็นประสบการณ์แก่เจ้า, และจะเกิดขึ้นเพื่อความดีของเจ้า.” ดังเช่นที่เฮลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์สัน “การหลั่งน้ำตาอาจเกิดขึ้นตลอดทั้งคืน แต่ปีติจะมาถึงในเวลาเช้า” จากนั้น ในรุ่งอรุณแห่งศรัทธาและความเข้าใจที่มากขึ้น เราจะลุกขึ้นและเลือกที่จะรอคอยพระเจ้าโดยกล่าวว่า ‘พระเจ้าของพระองค์ต้องเกิดสัมฤทธิ์ผล’ (โรเบิร์ต ดี. เฮลล์สัน; รอคอยพระเจ้า; พระคำของพระองค์ต้องเกิดสัมฤทธิ์ผล).

เฮลเดอร์โรเบิร์ตอธิบายต่อไปอีกว่า “แล้วการรอคอยพระเจ้านั้นหมายความว่าอะไร? ในพระคัมภีร์ คำว่ารอคอยหมายความว่าหวัง ตั้ง

ตาคอย และวางใจ ความหวังและการวางใจในพระเจ้าเรียกร้องศรัทธา ความอดทน ความนอบน้อมถ่อมตน ความอ่อนโยน ความอดกลั้น การรักษาพระบัญญัติ และการอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ การรอคอยพระเจ้าหมายถึงการปลุกเมล็ดแห่งศรัทธาและบำรุงเลี้ยงมัน ‘ด้วยความขยันหมั่นเพียรยิ่งและ... ด้วยความอดทน’ การสวดอ้อนวอนดังเช่นที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงทำ... ‘พระเจ้าของพระองค์ต้องเกิดสัมฤทธิ์ผล’; นี่เป็นคำสวดอ้อนวอนที่เราถวายด้วยทั้งจิตวิญญาณของเรา... [ต่อ]พระเยซูคริสต์... พิจารณาในใจของเรา และรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อที่เราจะสามารถรู้ ‘ทุกสิ่ง [ที่เรา]ควรทำ’ เพื่อที่จะ ‘ตั้งมั่น’ และ ‘มุ่งหน้า’ ในศรัทธา ‘โดยมีความเจตจำอันบริบูรณ์แห่งความหวัง’ [และ] ‘โดยวางใจแต่ในคุณความดีของพระคริสต์’ และ ‘โดยพระคุณของพระองค์ทรงช่วยพวก [เรา] ว่า ขอให้บังเกิดขึ้นตามพระประสงค์ของพระองค์ ข้าแต่พระเจ้า, และมีใช้ของพวกข้าพระองค์’

“เมื่อเรารอคอยพระเจ้า เรา ‘ไม่หวั่นไหวในการรักษาพระบัญญัติ’ โดยรู้ว่าเราจะ ‘พัก ผ่อนจากความทุกข์ทั้งหมดของ [เรา]’ และ... ว่า ‘สิ่งทั้งปวงเหล่านี้ที่ [เรา] เป็นทุกข์มากก็จะร่วมกันส่งผลเพื่อความดีของ [เรา]”

การเสนาหาเพศเดียวกันอาจก่อให้เกิดอุปสรรคบางประการต่อการรับพรบางอย่างในชีวิตรัตนคติ แต่เราสามารถจะยังมีปีติในการเดินทางได้ เราสามารถจะวางใจในพระบิดาบนสวรรค์ของเราในความรักอันไม่สิ้นสุดที่พระองค์มีต่อเรา และในสิ่งที่พระองค์ทรงสัญญาต่อผู้ที่ซื่อสัตย์ พระองค์ทรงสัญญาผ่านศาสดาว่าจะไม่ปฏิเสธพรใด ๆ ต่อผู้ชอบธรรม ความหวังของเราในมีครอบครัวที่เปี่ยมรักและอิมเมม และมีบุตรธิดาจะได้รับการตระหนักรู้

ขอให้เรามองดูตัวอย่างของโยบ ผู้ที่หลังจากที่สูญเสียทุกสิ่งกลับได้รับทุกสิ่งกลับคืนมาพร้อมกับส่วนเพิ่มเติมที่มากกว่า เมื่อเรารอคอยพระเจ้า เราจะได้รับพรที่เราจะต้องได้โดยผ่านการทำพันธสัญญา

* * *

ข้อแนะนำสำหรับการประยุกต์ใช้

- เรามักจะกังวลเกี่ยวกับพรที่เราพลาดไปในชีวิตมรรตัย - ความสัมพันธ์นั้นคู่สาวกับคนที่เรารัก การแต่งงาน และบุตรธิดา พระเจ้าทรงสัญญากับเราว่าหากเรายังคงเชื่อสัตย์ พรใด ๆ ที่เราไม่ได้รับในชีวิตมรรตัยจะมีการชดเชยให้แก่เรา จงมุ่งที่จะพัฒนามุมมองนิรันดร์ ประสบการณ์นี้ก็เป็นเพียงหนึ่งในนาฬิกาในแผนนิรันดร์ วางแผนเพื่อนิรันดร์ ไม่ใช่เพียงความสุขในโลกมรรตัย

* * *

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

- ศึกษา “การรอคอยพระเจ้า: พระคำของพระองค์ต้องเกิดสัมฤทธิ์ผล” โดย เฮลเดอร์ เฮลส์. การรอคอยพระเจ้าหมายความว่าอย่างไร

- อ่านยากอบ 5:11 อะไรคือพรแห่งความอดทน

- ศึกษาหนังสือโยบ เราเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับการรอคอยพระเจ้าจากตัวอย่างของโยบ

- อ่านคำพูดจากการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ปี 2008 โดยเฮลเดอร์เวิร์ธลิน “ปล่อยให้มันเกิดขึ้นและรักมัน” ศึกษาหัวข้อที่ชื่อว่า “หลักการแห่งการชดเชย” พรและโอกาสใดที่ท่านได้รับแม้ว่าชีวิตของท่านไม่ได้เป็นไปตามที่ท่านวางแผนหรือหวังไว้ เฮลเดอร์เวิร์ธลินสัญญาว่า “พระเจ้าทรงชดเชยทุกความสูญเสียให้แก่ผู้ที่เชื่อสัตย์ สิ่งที่ถูกพรากไปจากผู้ที่ยรัก พระเจ้าจะได้รับการเพิ่มเติมให้แก่พวกเขาตามวิถีทางของพระองค์” ท่านเคยเห็นสิ่งนี้ในชีวิตท่านอย่างไรบ้าง

หลักการที่ 6 เออมือ

หลักการหลัก: เออมือออกไปหาผู้อื่นเพื่อขอความช่วยเหลือ ความรัก และการสนับสนุน

เราแอบซ่อนความเสียหายของเราจากผู้อื่นมาเป็นปี ๆ เพราะความกลัว กลัวความเปลี่ยนแปลง กลัวระเบียบของศาสนจักรบางประการ แต่ที่มากที่สุดคือกลัวจะถูกปฏิเสธ ความกลัวนี้ทำให้เราหลายคนไปสู่สองสิ่ง : เราก็ก่เก็บอารมณ์และความรู้สึกของเรา - แสดงมันออกมาแค่กับตัวเอง - และเราพยายามจะจัดการหรือซ่อนแซมสถานการณ์ด้วยตัวเอง เราพยายามจะซ่อนปัญหานี้ให้ลึกลงไปในตัวเราในที่ที่ไม่มีใครค้นพบได้ - เราสามารถจะเก็บสิ่งนี้ไว้เป็นเรื่องระหว่างเรากับพระเจ้าเป็นเจ้า — โดยหวังว่าวันหนึ่งปัญหาจะหายไปเองหรือเราจะหาทางออกโดยไม่มีใครจำเป็นต้องรู้เรื่องนี้ได้

ปัญหานี้ไม่ได้หายไปและมันไม่ได้คลี่คลายไปด้วยตัวเองด้วย ถึงแม้ว่าบางครั้งเราจะรู้สึกถึงการปลดปล่อยและการนำทางจากพระวิญญาณ เราก็ยังรู้สึกถึงความโดดเดี่ยวในประสบการณ์ที่ไม่มีใครให้พูดคุยด้วยแบบหน้าต่อหน้า แทนที่ทุกสิ่งจะคลี่คลายไปเอง สถานการณ์ดูเหมือนจะแยกลงอย่างต่อเนื่อง ความโดดเดี่ยวนำไปสู่การที่ความตึงเครียดภายในตัวของเราแสดงออกมาเป็นความเครียด ความกังวล และ/หรือความซึมเศร้า สำหรับเราบางคน ความเจ็บปวดเกินกว่าจะรับได้จนเราไม่สามารถจะเห็นทางอื่นใดนอกจากการจบชีวิตของเรา เมื่อความท้อแท้สิ้นหวังดำเนินมาถึงระดับหนึ่ง เราก็ไม่สามารถจะอยู่เงียบ ๆ และ

จำเป็นจะต้องบอกใครสักคน คนที่เราไว้ใจที่จะเข้าใจและสนับสนุนเรา

เราไม่ได้เกิดมาเพื่อจะแบกรับภาระต่าง ๆ เพียงลำพัง พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงตั้งพระทัยให้เราทำเช่นนั้น ไซ้ เรามีพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ ผู้ทรงแบกรับแอกของเรา ร่วมกับและเพื่อเรา พระองค์ทรงประทานพระคุณแก่เราเพื่อจะอดทนกับการทดลอง แต่บ่อยครั้งพระคุณนั้น - การสนับสนุนและการปลดปล่อยของพระองค์ - ก็มาถึงผ่านเทพบนโลกใบนี้ คือสมาชิกในครอบครัวและเพื่อน ๆ ประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ กล่าวว่า “พระผู้เป็นเจ้าทรงสังเกตเห็นเรา และทรงเฝ้าดูแลเรา แต่พระองค์มักจะตอบสนองความต้องการของเราผ่านคนอื่น ๆ” เราได้ทำพันธสัญญาที่จะ “แบกภาระของกันและกัน, เพื่อมันจะได้เบา ... และเต็มใจที่จะไต่กรงกับคนที่ไต่กรง” (โมไซยาห์ 18:8-9). พระผู้เป็นเจ้ายังทรงร้องขอให้เรา “... ช่วยเหลือคนอ่อนแอ, ยกมือที่อ่อนแอ, และให้กำลังเขาที่อ่อนแอ.” (ค.พ. 81:5) อีกด้วย ดังนั้น พระองค์มักจะทรงใช้ครอบครัวและเพื่อน ๆ ของเราเป็นคำตอบสำหรับคำร้องขอและความปรารถนาความช่วยเหลือของเรา

“ที่ไหนที่ไม่มีคำแนะนำ ประชาชนก็ลึกลง แต่ในที่ซึ่งมีที่ปรึกษามากย่อมมีความปลอดภัย” กษัตริย์โซโลมอนทรงให้คำแนะนำนี้ (สุภาษิต 11:14). ไม่ว่าคนคนนั้นจะเป็นใครก็ตาม เราจะ

ต้องมองหาคนที่เราไว้วางใจที่เราสามารถจะเปิดเผยการต่อสู้ของเราให้รู้ได้ เราแต่ละคนควรพิจารณาที่จะเอื้อมมือออกไปหาผู้คนที่เหล่านี้สักคนหรือมากกว่านั้น

- สมาชิกครอบครัวหรือเพื่อนที่ไม่ได้เล่นหาเพศเดียวกัน
- สมาชิกครอบครัวหรือเพื่อนที่เล่นหาเพศเดียวกัน
- ผู้นำทางศาสนา
- นักบำบัดหรือที่ปรึกษาที่มีความสามารถ

ถึงแม้ว่าจะไม่ได้จำเป็นหรือเหมาะสมจะไปที่จะเปิดเผยความเสียหายของเราต่อคนเหล่านี้ทุกคน การมีอย่างน้อยหนึ่งคนที่เข้าใจและสามารถจะเห็นอกเห็นใจเราจะมอบใครสักคนที่สามารถเป็นผู้สนับสนุนเราบนโลกใบนี้ในเส้นทางการเดินทางของเราได้ สิ่งสำคัญที่ต้องจำไว้คือแต่ละคนมองมุมมองหรือคำแนะนำที่เราสามารถประยุกต์ใช้ได้ที่แตกต่างกันไป ผู้คนที่ท่านวางใจสามารถช่วยให้เราค้นพบหนทางแก้ไขปัญหาและการเยียวยาในขณะที่ท่านนำวิถีไปในสายน้ำเชี่ยวกรากแห่งการสอดประสานศรัทธาและรสนิยมทางเพศ

การเดินทางไปอีกก้าวเพื่อจะเอื้อมมือออกไปหาใครสักคนที่อาจทำให้รู้สึกกลัวในครั้งแรก เนื่องจากการที่เราไม่รู้ว่แต่ละคนจะตอบสนองต่อข่าวนี้อย่างไร บ่อยครั้ง เราจะพบว่าสาส์นของเราได้รับการตอบสนองดีกว่าที่เราคิดเอาไว้สำหรับเราหลาย ๆ คน ความกังวลที่เรารู้สึกถูกแทนที่อย่างรวดเร็วด้วยความสบายใจ หลังจากหลายปีแห่งการหลบซ่อนและสังสมความกลัวและความเครียด ในที่สุดเราก็รู้สึกได้รับการปลดปล่อยจากภาระอันหนักอึ้ง การยกภาระอันหนักหนานั้นออกไปมักจะเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาสำคัญในกระบวนการการเยียวยาของเรา

ขอให้เรามองไปที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ ผู้ที่เมื่ออยู่ในห้วงลึกแห่งความเจ็บปวด ทรงรับเอาความเข้มแข็งจากเทพหากแม้องค์พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้ายิ่งทรงรับความช่วยเหลือในชั่วโมงแห่งความต้องการ เราเองจะต้องการความช่วยเหลือมากกว่านั้นมากเพียงใดในการเดินทางของเรา เช่นเดียวกับพระองค์ เราไม่จำเป็นต้องอดทนต่อการเดินทางของเราเพียงลำพัง พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงให้พรเราด้วยเทพมากมายในชีวิตของเราเพื่อที่จะปฏิบัติต่อและปลอบประโลมเรา ขอให้เรายอมรับและมองหาเทพเหล่านั้นซึ่งเราจะแบกแยกของเราไปด้วยกัน

* * *

ข้อเสนอแนะสำหรับการประยุกต์ใช้

- พิจารณาบุคคลที่ไว้วางใจที่ท่านสามารถจะเปิดเผยประสบการณ์การเล่นหาเพศเดียวกันให้ฟังได้ จัดหาเวลาและสถานที่ที่เหมาะสมที่จะพูดคุยกับพวกเขา
- วางแผนที่จะติดตามผลกับบุคคลที่ท่านไว้วางใจเพื่อจะอภิปรายความรู้สึกและข้อกังวลของท่าน
- หากท่านอาศัยอยู่ในสถานที่หรือวัฒนธรรมที่อาจไม่เป็นมิตรหรือมีความรุนแรงต่อการรักร่วมเพศ จงทูลขอให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าประทานผู้ช่วยที่เหมาะสมที่จะไม่ทำให้ท่านเกิดอันตราย

* * *

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

- อ่าน 3 นี้ไฟ 4. บทดังกล่าวสอนอะไรท่าน
เกี่ยวกับการเอื้อมมือออกไปบ้าง

- อ่านบันทึกของเจโรโมในการมอบคำแนะนำให้
โมเสส ใน อพยพ 18: 13-27. อะไรคือ
ปัญญาในการมีที่ปรึกษาในการนำทางเรา

หลักการที่ 7 ความบริสุทธิ์

หลักการหลัก: ใช้ชีวิตด้วยความบริสุทธิ์และ โกลัซิด

ค วามคิดหรือความรู้สึกใดที่เกิดขึ้นในใจของท่านเมื่อท่านนึกถึงกฎความบริสุทธิ์ทางเพศ เราต่างก็รู้คำสอนของพระเจ้าเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ทางเพศว่าเราต้องมีความบริสุทธิ์ทางเพศก่อนที่จะแต่งงานและคงความซื่อสัตย์ต่อคู่สมรสของเราหลังจากการแต่งงาน แต่ความรู้สึกเช่นไรที่เกิดขึ้นเมื่อท่านไตร่ตรองหลักการเหล่านี้ มันเปลี่ยนไปตามกาลเวลาหรือไม่ ชายคนหนึ่งบรรยายว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวเขาและภรรยาเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาอย่างไร :

“ครั้งแรกที่ผมถูกถามโดยอธิการว่าผมรักษากฎความบริสุทธิ์ทางเพศหรือไม่ ผมรู้สึกอับอายและหวาดกลัว นี่ไม่ใช่หัวข้อที่ผมรู้สึกสบายใจ ต่อมา เมื่อผมไปพระวิหาร ผมรู้สึกผิดเพราะผิดรู้สึกที่ผมไม่ได้ใช้ชีวิตตามหลักธรรม หลังจากนั้น ผมรู้สึกขมขื่นเพราะผมรู้สึกว่าผมไม่ได้รับบางสิ่งทีทุก ๆ คนมีโอกาสได้มีความสุขกับสิ่งนั้น ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงแค่ต้องการให้ผมต้องทนทุกข์

“อย่างไรก็ตาม ในช่วงที่ผ่านมา เมื่อผมตระหนักว่าการกลับใจเป็นขั้นตอนแห่งการต้อนรับ และกฎความบริสุทธิ์ทางเพศมีไว้เพื่อเป็นพรและสิ่งปกป้องตัวเรา คู่ครอง และลูก ๆ ผมก็ต้อนรับมัน เมื่อผมถูกถามร้องขอในพระวิหารให้เชื่อฟังกฎความบริสุทธิ์ทางเพศ ผมทำตามด้วยความถ่อมใจและความกตัญญู - โดยรู้ว่าผมไม่ได้ใช้ชีวิตตามหลักธรรมนี้โดยสมบูรณ์แบบ แต่นี่เป็นสิ่งที่ผมรักและพยายามจะใช้ชีวิต

ตามอย่างเต็มที่เพื่อที่จะมีความสุขกับพรของผม ผมต้อนรับโอกาสที่เปิดขึ้นให้ผมได้กลับใจและหันความคิดมาสู่สิ่งที่เป็นนิรันดร์และความคิดที่เติมเต็มยิ่งขึ้น”

ปฏิกิริยาและความคาดหวังเหล่านั้นเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ทางเพศและการแสดงออกทางเพศอาจเกิดขึ้นในเวลาที่แตกต่างกันไปในชีวิตของเรา และในสถานการณ์ที่แตกต่างกันไป ก่อนแต่งงาน เราทำดีที่สุดที่จะรักษาตัวไว้สำหรับคู่ชีวิตในอนาคต เราต้องการจะแบ่งปันประสบการณ์ความสุขทางเพศและความพึงพอใจกับพวกเขาเท่านั้น แต่เมื่อเรายอมรับมากขึ้นว่าความเสียหายของเราไม่ได้มุ่งไปที่เพศตรงข้าม เราหลายคนก็สูญเสียความหวังในการที่จะสามารถมีความสุขกับความโกลัซิดฉันคู่สาวกับใครบางคนที่เรารักในชีวิตมรรตัย ความผิดหวังนั้นอาจกลายเป็นความชิงชังและความขมขื่นสำหรับเราบางคน

เราทุกคนปรารถนาโอกาสที่จะมีความสุขกับความโกลัซิดฉันคู่สาวกับคู่ที่เราจะรักอย่างลึกซึ้ง แรงผลักดันที่มาจากพระเจ้าที่จะให้กำเนิดนี้ได้ถูกออกแบบไว้ในตัวชายหญิงทุกคน พระเจ้าเป็นเจ้าทรงสร้างเราให้เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความรู้สึกทางเพศและประทานพระบัญญัติให้เรา “มีลูกตกและทวีมากขึ้น จนเต็มแผ่นดิน” “เหตุฉะนั้นผู้ชายจะจากบิดามารดาของเขา จะไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน” (ปฐมกาล 2:24). ความเป็นหนึ่งเดียวกันอันศักดิ์สิทธิ์ระหว่างชายและหญิงได้รับ

การแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเพื่อที่จะเติมเต็มแผนแห่งความสุข การแสดงออกผ่านกิจกรรมทางเพศใด ๆ ที่อยู่นอกพันธะของการแต่งงานระหว่างชายและหญิงเป็นบาปและขัดแย้งต่อแผนของพระบิดาต่อครอบครัว จงพิจารณาสิ่งนี้ เราบางคนสงสัยว่า “แล้วพวกเราที่เหลือที่ไม่ได้หรือไม่สามารถจะแต่งงานได้ในชีวิตมรตัยละ ฉันทึ่งมั่นที่จะมีความบริสุทธิ์ทางเพศ แต่ฉันไม่รู้ว่าจะอดทนต่อชีวิตมรตัยที่โดดเดี่ยวและปราศจากความใกล้ชิดฉันคู่สาวในชีวิตของฉันได้หรือไม่”

จงพิจารณาว่าพวกเราหลายคนมีความปรารถนาเชิงคู่สาวเพียงน้อยนิดไปจนถึงไม่มีเลยต่อบุคคลที่เป็นเพศตรงข้าม เราหลายคนเลือกที่จะคงความโสดและความบริสุทธิ์ทางเพศเพื่อที่จะรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ท่ามกลางความท้าทายทั้งหลายที่เราประสบจากการการเสนาหาเพศเดียวกัน สิ่งที่น่ากลัวที่สุดก็คือโอกาสที่จะต้องประพฤติพรหมจรรย์ตลอดชีวิต

สำหรับพวกเราหลาย ๆ คน สิ่งนี้จะเป็นอนาคตที่หดหู่ที่ปราศจากความสนิทสนมทางกายภาพหรือทางอารมณ์ และความปฏิบัติที่ที่เราโหยหา บราเดอร์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ผมต้องการที่จะประพฤติพรหมจรรย์เป็นอย่างมาก เพราะผมรักพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและต้องการจะชื่อเสียงต่อพระองค์ แต่ผมก็โหยหาความปฏิบัติจากชายคนอื่น ๆ และสงสัยอย่างยิ่งยวดว่าผมจะสามารถใช้ทั้งชีวิตโดยที่แรงขับทางเพศไม่ได้รับการเติมเต็มได้หรือไม่ เราหลายคนรู้สึกใกล้เคียงกันว่าการใช้ชีวิตโดยถือเพศพรหมจรรย์จะเหงาหงอยและการดำเนินชีวิตที่ไม่ได้รับการเติมเต็ม จริง ๆ แล้ว เราสามารถที่จะใช้ชีวิตให้เต็มที่ที่มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและมีการเชื่อมสัมพันธ์ที่เติมไปด้วยความรักใคร่ได้

พระเยซูทรงสอนว่าบางคนจะไม่ได้แต่งงานและไม่มีบุตร “เพราะเห็นแก่อาณาจักรของพระเจ้า” ซึ่งหมายความว่าบางคนได้รับเลือกให้เป็นโสดและประพฤติพรหมจรรย์เพื่อที่จะโอนอ่อนตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า. ประสบการณ์นี้ไม่ได้จำเป็นที่จะต้องปราศจากเพื่อนร่วมทางที่เปี่ยมไปด้วยความรัก แสดงออกซึ่งความรัก หรือมีความสนิทชิดเชื้อต่อกัน เราสามารถจะทำดีที่สุดที่จะใช้ชีวิตให้เข้าใกล้พระบัญญัติ และพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะทรงทำให้พรที่ทรงสัญญาไว้กับเราไว้เป็นจริงในที่สุด

เมื่อเราเริ่มใช้พระเจ้า เราจะได้ตระหนักว่าการเป็นโสดอย่างบริสุทธิ์ไม่ใช่คำสาป แต่เป็นการเรียกอันศักดิ์สิทธิ์ พระเยซูทรงสอนว่า “ผู้ที่กระทำตัวเองให้เป็น [ผู้ที่ประพฤติพรหมจรรย์และไม่แต่งงาน] เพราะเห็นแก่อาณาจักรแห่งสวรรค์ก็มีใครถือได้ก็ให้ถือเอาเถิด” (มัทธิว 19: 12; เพิ่มการเน้นข้อความ)

ในขณะที่การไม่ได้แต่งงานและประพฤติพรหมจรรย์นั้นเป็นการเสียสละอย่างแน่อน พรต่าง ๆ จากการเรียกนี้ก็ยังมีอยู่ การเป็นโสดมอบโอกาสในการรับใช้และเป็นพรต่อผู้คนในวิถีที่คนที่แต่งงานแล้วทำไม่ได้ เป็นการง่ายที่จะรู้สึกว่าคุณต้องทำอะไรบางอย่างที่เรา “ควรจะได้” เมื่อเราอยู่ในสถานการณ์นี้ เราสามารถรับการปลอบประโลมและการปลอบใจจากพระคำของพระเจ้าที่กล่าวไว้ในบทที่ 56 ของหนังสืออิสยาห์ (ข้อความนี้ถูกเปลี่ยนให้ทันสมัยและเข้าใจได้ง่ายขึ้นเล็กน้อย):

“อย่าให้ [ผู้ที่แตกต่าง] ผู้เข้าจารีตถือพระยาห์เวห์กล่าวว่า ‘พระยาห์เวห์จะทรงแยกข้าจากชนชาติของพระองค์แน่’ และอย่าให้ [คนโสดที่ประพฤติพรหมจรรย์] พุดว่า ‘ดูสิ ข้าเป็นต้นไม้เหี่ยวแห้ง’ [ตัวอย่างเช่น ฉันไม่มีลูก]

เพราะพระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า [คนโสดที่
ประพฤติพรหมจรรย์] ผู้รักษาวันสะบาโตของเรา
ผู้เลือกในสิ่งที่เราพอใจ และยึดมั่นในพันธ
สัญญาของเรา

“เราจะให้อนุสรณ์แก่เขาทั้งหลาย
ภายในนิเวศและภายในกำแพงของเราที่ดีกว่า
บุตรชายและบุตรหญิง เราจะให้ชื่อนิรันดร์แก่เขา
ทั้งหลายซึ่งจะไม่ถูกตัดออกเลย

“และ [คนที่แตกต่างกัน] ผู้เข้าจารีตถือพระ
ยาห์เวห์เพื่อปรนนิบัติพระองค์และรักพระนาม
ของพระยาห์เวห์ และเป็นผู้รับใช้ของพระองค์
ทุกคนที่รักษาวันสะบาโตโดยไม่ให้เสื่อมเสีย และยึด
มั่นในพันธสัญญาของเรา เราจะนำพวกเขา
มายังภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของเรา และทำให้เขาขึ้นบาน
อยู่ในนิเวศอิศริยาฮานของเรา เครื่องบูชาเผาทั้งตัว
ของเขาและเครื่องบูชาของเขาจะเป็นที่
โปรดปรานบนแท่นบูชาของเรา เพราะนิเวศของ
เรานั้นเขาจะเรียกว่านิเวศอิศริยาฮานสำหรับทุก
ชนชาติ” พระยาห์เวห์ องค์เจ้านาย... ทรง
รวบรวมอิสราเอลที่กระจัดกระจาย” (เพิ่มการ
เน้นข้อความ)

ได้ยื่นหรือไม่ พระเจ้าจะไม่ทรงลืมห่วง
พลีบูชาของท่าน พระองค์ไม่ได้เตรียมท่านไว้
สำหรับแท่น “รางวัลชมเชย” ในอาณาจักรของ
พระองค์ ถ้าท่านรักพระเจ้าและรักษาพระ
บัญญัติของพระองค์ พระองค์ทรงสัญญาว่า
ท่านจะได้รับมรดกที่ดียิ่งไปกว่าการมีลูก
พระองค์ทรงรับท่านเป็นของพระองค์ - มอบนาม
และอัตลักษณ์ให้ท่าน - และสัญญาว่าจะทรง
มอบพื้นที่ในยพระนิเวศของพระองค์ให้ท่าน
บางทีสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือพระองค์ทรงสัญญา
ว่าเราจะมีปิติเมื่อมาพักในพระนิเวศของพระองค์

นี่เป็นสัญญาที่สวยงามและทรงพลังที่
ไม่ใช่แค่รางวัลรอง ๆ สำหรับผู้ที่สามารถจะมี

ศรัทธาในการยึดเหนี่ยวพันธสัญญาและสัญญา
ของพระเจ้าได้ สัญญาบางข้ออาจไม่ได้รับการ
เติมเต็มในชีวิตมรรตัย (ฮีบรู 11:13), แต่พระเจ้า
ทรงสัญญาว่าเครื่องพลีบูชาของท่านจะได้รับ
การจดจำและการตอบแทน

สำหรับพวกเราที่เลือกที่จะประพฤ
ติพรหมจรรย์โดยไม่แต่งงาน ชีวิตของเราไม่
จำเป็นต้องปราศจากความสัมพันธ์อันใกล้ชิด
ไม่ เราสามารถจะพัฒนาพันธะฉันมิตรที่ลึกซึ้ง
ระหว่างพี่น้องชายหรือพี่น้องหญิงได้ ดังเช่น
ความสัมพันธ์ระหว่างกษัตริย์ดาวิดและโยนา
ธาน ซึ่งความสัมพันธ์ของทั้งสองลึกซึ้งยิ่ง “...
จิตใจของโยนาธานก็ผูกสมัครักใคร่กับจิตใจ
ของดาวิด และโยนาธานก็รักเธออย่างรักชีวิต
ของตนเอง” (1 ซามูเอล 18: 1). ภราดรภาพของ
พวกท่านเป็นตัวอย่างของความสัมพันธ์ประเภท
ที่สามารถที่จะพัฒนาเพื่อที่จะช่วยให้เราดำรง
ชีวิตต่อไปได้ในระหว่างเวลาแห่งการรอคอยของ
เรา

อีกตัวอย่างหนึ่งคือภคินีภาพอันงดงาม
ที่แสดงออกโดยนางรูธและนางนาโอมิ โดยที่
ไม่มีความสัมพันธ์ทางสายเลือด นางรูธผู้
อูตส่าห์ติดตามนางนาโอมิกลับไปยังเบธเลเฮม
โดยประกาศว่า “ขอแม่อย่าวิงวอนให้ฉันจากแม่
หรือเลิกติดตามแม่ไปเลย เพราะแม่จะไปไหน
ฉันจะไปด้วย และแม่จะอาศัยอยู่ที่ไหนฉันก็จะ
อยู่ที่นั่นด้วย ญาติของแม่จะเป็นญาติของฉัน
และพระเจ้าของแม่ก็จะเป็นพระเจ้าของ
ฉัน” (นางรูธ 1:16)

หลักการนี้ยังมีการประยุกต์ใช้ที่ลึกซึ้ง
สามารถพวกเราที่แต่งงานกับเพศตรงข้ามด้วย
เราตระหนักว่าปิติและความสมหวังลึกซึ้งยิ่งกว่า
ความพึงพอใจทางเพศ ถึงแม้ว่าเราอาจไม่ได้มี
ประสบการณ์การเสนาหาทางเพศที่รุนแรงดังเช่น

ที่รู้จักต่างเพศหลายคู่รู้สึกเมื่อพวกเขาแต่งงานกันใหม่ ๆ เราก็ยังสามารถจะพัฒนาและมีความสุขกับความสนิทชิดเชื้อและการเชื่อมสัมพันธ์ทั้งทางอารมณ์และเสริมสร้างจิตวิญญาณกับคู่สมรสของเราได้ เราอาจตระหนักว่าการเติมเต็มทางเพศสามารถจะเพิ่มขึ้นได้ผ่านการศึกษาและการบำบัดด้วย การแต่งงานและความสัมพันธ์ฉันมิตรจะนำมาซึ่งความสุขสมหวังที่ยืนนานเมื่อเราพัฒนาการเชื่อมสัมพันธ์นี้และฟังพาพระองค์ของพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อที่จะนำมาซึ่งพรที่ทรงสัญญาไว้ เชื่อมันว่าเมื่อถึงเวลา “พระเจ้าจะทรงเข็ดน้ำตาทุกๆหยดจากตาของ[เรา] ความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความคร่ำครวญ การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป” (วิวรณ์ 21:4).

* * *

ข้อแนะนำสำหรับการประยุกต์ใช้

- กุมบังเหียนความปรารถนา ความต้องการ และรักอันรุนแรงของท่านเป็นก้าวสำคัญในการมีความควบคุมเหนือความเป็นมนุษย์ ปุถุชน และการยอมตนต่อพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า ความปรารถนา ความต้องการ และความรักอันรุนแรงของท่านสามารถจะถูกนำไปใช้ในการทำดีในชีวิตนี้เพื่อพระสิริของพระเจ้าได้อย่างมากมาย พิจารณาว่าท่านจะกุมบังเหียน หรือเปลี่ยนทิศทางของความรักอันรุนแรงของท่านอย่างไรเพื่อจะทำสิ่งที่ได้มากที่สุด
- แทนที่จะคิดถึงตัวเองในด้านที่ว่าท่านจะขาดอะไร หรือท่านจะทำอะไรไม่ได้ ให้ทำรายการโอกาสที่สถานการณ์ชีวิตอันมีเอกลักษณ์

ของท่านได้มอบให้ สถานการณ์ของท่าน ทำให้ท่านคู่ควรกับพรและโอกาสในการแบ่งปันพรสวรรค์ในวิธีที่ผู้อื่นทำไม่ได้อย่างไร

- มีวิธีที่จะแสดงความกตัญญูต่อความปรารถนาทางเพศที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมอบให้ท่านบ้างหรือไม่
- สำรวจวิธีที่ท่านจะให้เกียรติศักยภาพในการให้กำเนิดของท่านภายใต้กรอบของกฎความบริสุทธิ์ทางเพศ สองวิธีที่หลายคนพบว่านำมาซึ่งปิติและความหมายคือโดยผ่าน (ก) โอกาสการให้คำแนะนำซึ่งท่านสามารถช่วยเหลือผู้อื่นซึ่งอาจมีประสบการณ์น้อยกว่าท่านให้ได้รับการเติบโตและการบำรุงเลี้ยง และ (ข) ค้นหาวิธีการปลดปล่อยที่สร้างสรรค์ เช่น การวาดภาพ การปั้นดินเผา และดนตรี
- ท่านรู้สึกที่ท่านแตกต่างจากผู้อื่นในวรรตหรือสาขาในท้องที่ของท่านหรือไม่ จดจำสัญญาของอิสยาห์ที่โดยมองหาคนอื่น ๆ ในวรรตหรือสาขาที่อาจแตกต่างจากคนอื่น มากยิ่งไปกว่าท่าน พวกเขาอาจจะมีปัญหาเดียวกับท่าน หรืออาจมีปัญหาก็แตกต่างจากท่านโดยสิ้นเชิง เมื่อท่านพยายามจะช่วยให้พวกเขาเข้ากับคนอื่น ๆ ได้ และรู้สึกถึงความ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับหน่วยงานในท้องที่ ทำอาจพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวท่านเองและเพื่อนสมาชิกดีขึ้น และท่านรู้สึกว่าตนเองรู้สึกถึงความ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับกันมากขึ้น

* * *

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

- พิจารณาว่าการเ็นดาวแผ่นดินในพระวิหารใช้เวลากับการสร้างมากเพียงใด นี่สามารถเป็น

คำใบ้ว่าการสร้างจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้
ในชีวิตส่วนตัวของท่านได้อย่างไรหรือไม่
พินิจชีวิตของท่านและพิจารณาว่ามีแง่มุมใด
ที่ท่านเป็นผู้ชมที่ไม่มีส่วนร่วมในเหตุการณ์
บางเหตุการณ์ มีวิธีใดที่ท่านจะมีส่วนร่วม
และสร้างสรรค์ได้มากขึ้น แทนที่จะเพียง
ตอบโต้หรือตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ ท่าน
สามารถจะหาวิธีที่จะลงมือทำแทนที่จะเป็น
ฝ่ายถูกกระทำหรือไม่ (2 โฉิไฟ 2:26)

- ฟังคำพูดในการประชุมใหญ่สามัญของ
เอ็ลเดอร์อูลิสส์เสส ซวาเรส ในเดือนตุลาคม
ค.ศ. 2020 เกี่ยวกับการควบคุมความคิด
และตัณหาราคะ

- อ่านบทความโดยริเบคคา เอ็ม. เทย์เลอร์
เรื่อง “หนทางที่แตกต่าง ในนิตยสาร Ensign
เดือนมกราคม ค.ศ. 2005 คำแนะนำใดของ
เธอที่อาจประยุกต์เข้ากับสถานการณ์ของ
ท่านได้มีผู้อื่นที่ท่านนึกถึงเมื่ออ่านบทความนี้
หรือไม่

- พระเจ้า ตรัสว่าพระองค์ “ชื่นชม” ในความ
บริสุทธิ์ทางเพศ การพยายามจะใช้ชีวิตตาม
กฎความบริสุทธิ์ทางเพศสามารถจะเป็น
ความชื่นชมได้อย่างไร

หลักการที่ 8 ให้อภัย

หลักการหลัก: ให้อภัยผู้ที่อาจเคยทำผิดต่อท่าน

เราเกือบทุกคนเคยถูกทำให้เจ็บปวดอย่างลึกซึ้งโดยผู้อื่นเกี่ยวกับการมีภาระค้นหาเพศเดียวกัน เราบางคนถูกล้อเลียนหรือถูกแกล้งเพราะความแตกต่างเนื่องจากรูปลักษณะกิริยา หรือการความสนใจที่อาจไม่ตรงกับบรรทัดฐานในท้องถิ่นของเรา ผู้นำในศาสนจักรอาจพูดหรือทำบางสิ่งด้วยความไม่รู้ซึ่งส่งผลมาจากความเข้าใจทางวัฒนธรรมที่ล่าหลังและไม่ถูกต้อง แม้ทุกวันนี้ บางคนในพวกเราก็ยังถูกผลักดันจากครอบครัวหรือชุมชนของเราเมื่อเราเปิดเผยรสนิยมทางเพศของเราแก่พวกเขาไม่ว่าการทำให้เจ็บช้ำน้ำใจนั้นจะเป็นอย่างไร เราหลายคนก็ได้รับความรู้สึกเจ็บช้ำ ปวดร้าว เกลียดชัง หรือโกรธแค้นที่ฝังลึกต่อผู้ที่ทำร้ายเรา

ซิสเตอร์ท่านหนึ่งเล่าว่า “ในวันอาทิตย์หนึ่ง ดิฉันได้ทราบข่าวการบอกสมาชิกสตรีให้ระมัดระวังเมื่อปฏิบัติศาสนกิจต่อดิฉัน และผู้นำในวอร์ดคนอื่นๆ ก็ต้องการไม่ให้มีผู้ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติศาสนกิจต่อดิฉันเพราะการค้นหาเพศเดียวกันของดิฉัน ดิฉัน [รู้สึก] เจ็บปวด โกรธ แต่ที่มากที่สุดคือโหดเดี่ยว ดิฉันรู้สึกว่าตัวเองไม่มีค่าควร ดิฉันได้ทำทุกสิ่งที่สามารถเพื่อที่จะแข่งขันในศาสนจักร แต่ดิฉันรู้สึกว่ามีใครสนใจ

“แม้การกระทำของพวกเขาจะทำร้ายดิฉันเป็นอย่างมาก ดิฉันก็ตัดสินใจที่จะให้อภัยพวกเขา บ่อยครั้งเราถูกบดบังโดยความรู้สึกที่เรามีและไม่ได้ตระหนักว่าคนอื่นอาจจะทำอะไร

ลงไปโดยความเขลาหรือความมืดบอดของเขา และไม่ได้จำเป็นที่จะต้องเกิดขึ้นจากเจตนาร้าย การให้อภัยพวกเขาช่วยให้ดิฉันได้เยียวยา การทดลองที่เกิดจากการผ่านความเจ็บปวดนั้นมีจุดประสงค์และมอบความหมายให้ดิฉัน”

เอิลเดอร์เดล จี. เรนลันด์สอนว่า “การไถ่ที่ไม่มีที่สิ้นสุดของพระเจ้าช่วยให้รอดสามารถเยียวยาแม่ - และอาจจะโดยเฉพาะอย่างยิ่ง - เขาเหล่านั้นที่เจ็บปวดโดยไม่มี ความผิด พระองค์ทรงเข้าใจอย่างสมบูรณ์ว่าการเจ็บปวดโดยไม่มี ความผิดอันเกิดจากการล่วงละเมิดของผู้อื่นเป็นอย่างไร ดังที่ได้รับการพยากรณ์ไว้ พระเจ้าช่วยให้รอดจะ ‘ปลอบโยนคนชอกช้ำใจ... มอบ... น้ำมันแห่งความยินดีแทนการไว้ทุกข์ [และ] ผ้าห่มแห่งการสรรเสริญแทนจิตใจที่ท้อถอย” กระบวนการการเยียวยาเริ่มต้นที่การให้อภัยผู้ที่ได้ทำร้ายเรา

เราอาจมีปัญหาในการให้อภัยผู้อื่นด้วยหลายเหตุผล สำหรับบางคน ความเจ็บปวดนั้นบาดลึกเกินไป เราอาจคิดว่าผู้อื่นไม่คู่ควรแก่การอภัยของเรา เราอาจต้องการที่จะตัดสินตามความยุติธรรม ลงโทษ หรือเอาคืน นี่จะไม่ทำให้เราเป็นเหมือนผู้ที่ทำร้ายเราหรือ หรือเราอาจคิดว่า การให้อภัยคนที่ทำให้เราเจ็บจะทำให้สิ่งที่พวกเขาทำไม่ผิด โดยปล่อยให้พวกเขา ลอยนวล ที่จริงแล้วการให้อภัยจะปล่อยเราให้เป็นอิสระต่างหาก เราจะพ้นจากการเป็นเหยื่อที่ถูกโยนไว้กับผู้ที่ทำร้ายเราและสามารถที่จะเป็นอิสระจากความเจ็บปวด คนที่ทำร้ายเรายัง

จำเป็นที่จะต้องแก้ไขตนเองต่อพระผู้เป็นเจ้า และกลับใจจากการทำผิดของตัวเอง เป็นสิ่งที่ดี ที่จะจดจำไว้ว่าการให้อภัยมีประโยชน์ต่อผู้ถูกอภัย เป็นหลัก ไม่ใช่ต่อบุคคลอื่น ๆ

เพื่อจะอธิบายหลักการนี้ให้ลึกลับยิ่งขึ้น เอิลเดอร์ เควิน อาร์. ดันแคน กล่าวว่ “นำ กติบัญญัติที่ พระผู้เป็นเจ้า โดยความรักและพระเมตตาของพระองค์ ได้ทรงจัดเตรียมวิธีที่จะช่วยเราให้เดินทางที่ถูกในประสบการณ์ชีวิตที่บางครั้งก็ปั่นป่วนนี้ พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมทางออกสำหรับทุกคนที่ตกเป็นเหยื่อของการกระทำที่ไม่เหมาะสมของผู้อื่น พระองค์ทรงสอนเราว่าเราสามารถที่จะให้อภัยได้ ถึงแม้ว่าเราจะตกเป็นเหยื่อไปแล้วครั้งหนึ่ง เราไม่จำเป็นต้องตกเป็นเหยื่อเป็นครั้งที่สองโดยแบกรับภาระแห่งความเกลียดชัง ความขมขื่น ความเจ็บปวด ความคับแค้นใจ หรือแม้แต่การแก้แค้น เราสามารถที่จะให้อภัย และเราก็สามารถที่จะเป็นอิสระ” เมื่อเราให้อภัยผู้อื่น ไม่เพียงแต่เราจะได้รับการอภัยจากพระผู้เป็นเจ้า แต่เรายังจะได้รับขี้ผึ้งแห่งพระคุณที่จะเยียวยาบาดแผลทางอารมณ์และทางวิญญาณของเราด้วย

ช่างเป็นการปลอบประโลมใจยิ่งนักที่ได้รู้ว่าการไถ่ของพระผู้ช่วยให้อภัยจะสามารถจะเยียวยาเราจากความเจ็บปวดที่เราารู้สึก แต่สิ่งที่สำคัญไม่แพ้กันก็คือพระคุณของพระองค์ สามารถจะช่วยให้เรากลับใจและเยียวยาเราจากความผิดพลาดที่เราก่อไว้ด้วยเช่นกัน แต่หากการให้อภัยต่อบาปที่ผู้อื่นกระทำต่อเราดูเหมือนจะยากแล้ว สำหรับเราหลาย ๆ คน ก็ให้อภัยตัวเราเองจากความผิดพลาดที่เราก่อก็ยิ่งยากมากกว่า บ่อยครั้งเราสามารถจะเป็นผู้กล่าวโทษ และคนเจ้าคิดเจ้าแค้นที่โหดร้ายที่สุดของตัวเอง พวกเราส่วนใหญ่โหดร้ายกับตัวเองมากกว่าคนอื่น เรารู้ว่าเราทำพลาดหลายครั้ง ทำผิดหลาย

หน เราอาจตัดสินใจตัดสินตนเองอย่างรุนแรงและสงสัยว่ามีเหตุผลอะไรที่เราควรจะต้องให้อภัยตนเอง

เมื่อได้ใคร่ครวญดูอย่างละเอียดแล้ว เราหลาย ๆ คนสามารถมองย้อนกลับไปยังปีแรก ๆ และตระหนักว่าประสบการณ์ใดที่ทำให้เรารู้สึกแตกต่างและแปลกแยก ห่างไกลจากคนที่เรานับถือและอยากที่จะเป็นเหมือน สำหรับหลายคนการรู้จักเรื่องเพศกับเพศเดียวกันเกิดขึ้นก่อนวัยอันควร การใช้งานร่างกายอย่างผิด ๆ โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ทำให้เกิดการเก็บความลับ และทำให้เรารู้สึกอับอายและสงสัยในตัวเอง เราอาจจำได้ถึงสิ่งที่เราทำซึ่งยังทำให้รู้สึกด้อยค่า และไม่มีค่าควร เราไม่ได้ตระหนักในเวลานั้นว่าเรากำลังทำร้ายตัวเองเมื่อเราประกอบกิจทางเพศกับตนเองหรือกับผู้อื่นที่เป็นเพศเดียวกัน เราค่อย ๆ แยกตัวออกไปทีละน้อยและรู้สึกแปลกแยกและโดดเดี่ยวประหนึ่งว่าเราถูกกักขังอยู่ในกล่องที่ติดป้ายไว้ว่า “ห้ามเปิด”

เราหลาย ๆ คนต้องรักษาตัวมิใช่เพียงจากความคิดและความปรารถนาที่เริ่ม แต่จากสิ่งที่เราทำโดยที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือทำทั้ง ๆ ที่รู้ผิดชอบชั่วดีด้วย เราไม่สามารถเป็นสิ่งมีชีวิตใหม่ในพระคริสต์ได้เว้นแต่เราจะอภัยทั้งตัวเราและผู้อื่น เราต้องก้าวข้ามรูปแบบของอดีต เมื่อเราทำดังนั้น คำแนะนำอันอ่อนโยนของพระผู้ช่วยให้อภัยของเราสามารถสร้างความมั่นใจให้เราได้อย่างลึกซึ้ง: “เราก็ไม่เอาโทษเจ้าเหมือนกัน จงไปเถิด และอย่าทำบาปอีก” จงก้าวต่อไป ชีวิตคือการเติบโตและพัฒนา และเราไม่จำเป็นต้องถูกจองจำไว้กับข้อผิดพลาดในอดีตตลอดไป ไม่ว่าจะ เป็นของตัวเองหรือของผู้อื่น

ความอ่อนแอของเนื้อหนังและความต้องการที่ได้รับการนำทางทางวิญญาณและเป็นอิสระจากพันธะบางรูปแบบเป็นความท้าทาย

ที่ต้องเผชิญหน้ามากที่สุดในชีวิตมรรตัย พระคริสต์ทรงต้อนรับและนำเราเข้าสู่พระองค์ด้วยความรัก ท่านบิดาสิ! ให้อธิบายว่าความตรงกันข้ามมีอยู่ในทุกสิ่ง และพระวิญญาณบริสุทธิ์ยืนยันถึงวิธีที่ดีกว่า โอกาสของเราในการก้าวจากการรักตัวเองและผู้อื่นที่ผิดไปสู่สิ่งที่ถูกจำ ต้องมีการอภัย ดังนั้นความล้มเหลวในการให้อภัยจึงทำลายโอกาสในการก้าวข้ามสิ่งที่จะต้องผ่านไปให้ได้ เราได้รับการเตือนอย่างหนักแน่นให้หลีกเลี่ยงที่จะตัดสินผู้อื่น มันไม่ใช่หน้าที่ของเราที่จะประณามไม่ว่าจะเป็นตัวเองหรือผู้อื่น เมื่อเราให้อภัยตนเองและผู้อื่น เราปลดปล่อยตัวเองจากการเป็นเหยื่อที่ไร้ทางสู้ ผลก็คือ เราสามารถจะเป็นผู้กระทำแทนที่จะเป็นผู้ถูกกระทำ เราเพิ่มพูนพลังในการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เราปรารถนา เมื่อเราปฏิเสธที่จะถูกจองจำไว้กับหรือโดยอดีตของเรา เราสามารถจะปฏิบัติภารกิจและเป็นที่นิยชมอย่างเต็มที่ในการออกแบบชีวิตช่วงต่อไปของเราและผู้อื่น

พระเจ้าทรงตักเตือนว่าการให้อภัยผู้อื่นเป็นพระบัญญัติ พระองค์ตรัสว่า “เรา, พระเจ้า, จะให้อภัยผู้ที่เราจะให้อภัย, แต่เรียกร้องจากเจ้าที่จะให้อภัยมนุษย์ทั้งปวง.” การให้อภัย “มนุษย์ทั้งปวง” รวมถึงการให้อภัยตนเองด้วย จงจำไว้ว่า “ถึงแม้ว่าเราจะได้เป็นคนบาปที่ทำบาปทั้ง ๆ ที่รู้ และทำอย่างจงใจ หรือได้ประสบความสำเร็จและความผิดหวังซ้ำแล้วซ้ำเล่า เมื่อเราตัดสินใจที่จะลองใหม่อีกครั้ง การไถ่ของพระคริสต์สามารถช่วยเราได้” ดังเช่นที่พระเจ้าทรงตรัสอย่างปลอบโยน “แท้จริงแล้ว, และจะกี่ครั้งก็ตามที่ผู้คนของเรากลับใจเราจะให้อภัยพวกเขาสำหรับการล่วงละเมิดของพวกเขาที่มีต่อเรา.” ไม่มีความล้มเหลว ความเจ็บปวด หรือความผิดพลาดใดที่จำเป็นจะต้องเป็นเครื่องชี้ชะตาของเรา

เมื่อเราให้อภัยผู้อื่นและตนเอง เราจะได้รับพรอันยิ่งใหญ่ เราจะพบว่าตนเองเข้าใกล้พระเจ้าผู้เป็นเจ้ามากขึ้น เข้าใกล้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น และเข้าใกล้เพื่อน ๆ และครอบครัวมากขึ้น เราจะได้รับการเยียวยาทั้งทางอารมณ์และทางวิญญาณ ความมั่นใจในตัวเอง ความภาคภูมิใจในตัวเอง ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารรถในการก้าวหน้าของเราอาจขยายเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก ยิ่งกว่าทุกสิ่งคือเราจะมีสันติ

* * *

ข้อแนะนำสำหรับการประยุกต์ใช้

- เมื่อมาถึงจุดที่ท่านแก้ไขความผิดพลาด ท่านจะเข้าไปหาผู้ใดเพื่อขอการอภัยบาป ท่านจำเป็นต้องให้อภัยใคร รวมถึงตัวเองด้วย และท่านจะทำให้มันเกิดขึ้นและรู้ว่ามีเกิดขึ้นอย่างจริงใจได้อย่างไร
- เมื่อเราได้รับประโยชน์จากการให้อภัย เราสามารถจะเป็นคนแรกที่จะขอโทษหากทางแก้ปัญหานั้นสันตินี้ และจำไว้ว่ามาตรฐานที่เราใช้วัดผู้อื่นจะกลับคืนมาสู่ตัวเราด้วย จดบันทึกวิธีที่เฉพาะเจาะจงที่ท่านสามารถเพิ่มพูนความกล้าในการเชื่อใจและเข้าหาผู้อื่นอย่างนอบน้อมเมื่อท่านพยายามที่จะให้อภัยหรือขอการอภัยจากผู้อื่น
- อธิบายกลวิธีที่เฉพาะเจาะจงที่จะช่วยท่านในการไขว่คว้าความสัมพันธ์ที่ท่านปรารถนาอย่างถูกต้องมากกว่าในอดีต

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษา

- อ่านและใคร่ครวญคำคร่ำครวญของนีไฟ เกี่ยวกับการต่อสู้กับการล่อลวงของท่าน แม้ว่าท่านจะเคยได้รับพรทางวิญญาณมากมายแล้ว (2 นีไฟ 4:17-35). อะไรคือสิ่งที่ท่านทูลขอเพื่อจะช่วยสร้างความเข้มแข็งให้จิตวิญญาณของท่านและไม่ยอมแพ้ต่อการล่อลวงของเนื้อหนัง
-
-
-
-

- ศึกษาคำพูดในการประชุมใหญ่สามัญของ เอ็ลเตอร์แพ็คเกอร์ในนิตยสาร Ensign เดือนพฤศจิกายน ปี 1986 ในหัวข้อ “ลูกน้อย” ซึ่งท่านได้อภิปรายเกี่ยวกับความสำคัญและการใช้พลังในการให้กำเนิดอย่างเหมาะสม ในบทความนี้ท่านได้อ้างอิงแหล่งข้อมูลสำคัญในการช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไว้ด้วย
-
-
-
-

หลักการที่ 9 รับใช้

หลักการหลัก: อุทิศชีวิตให้การรับใช้พระเจ้า

เราจะต้องมีความท้าทายในการเดินทางของ
ลเราในการมีการเสนาหาเพศเดียวกัน. เรียบาง
คนพบว่าตนเองรู้สึกไร้ความหมายที่เป็นโสดและ
อยู่คนเดียว คนอื่น ๆ ในกลุ่มของเราต่อสู้เพื่อจะ
เอาชนะบาปทางเพศซึ่งดูเหมือนจะฝังตัวอยู่ใน
ธรรมชาติของเรา กระนั้นพวกเราอีกหลายคนก็
ติดกับอยู่ในวงจรแห่งความวิตกกังวลว่าอนาคต
จะเป็นอย่างไร - ว่าเราจะมีวันที่มีความสุขอย่าง
แท้จริงหรือไม่ในศาสนจักร

บางเวลา เราจมดิ่งอยู่กับความยาก
ลำบากของเรา คิดซ้ำไปซ้ำมาเกี่ยวกับมันครั้ง
แล้วครั้งเล่า ชะลอความก้าวหน้าและความสุข
ของตัวเอง พวกมันสามารถจะก่อเงามืดเหนือ
เรา ทำให้ความสุขและปิติของเราริบหรือร่วง พวก
มันสามารถจะเป็นภาระที่ทำให้เราเครียด ซึม
เศร้า และท้อแท้ ทั้งเราไว้กับความทุกข์ระทม
ความยากลำบาก ความท้าทาย และความสงสัย
เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในชีวิตมรรตัย แต่พวก
มันไม่จำเป็นต้องขโมยความสุขหรือหยุดยั้ง
ความก้าวหน้าของเรา เราสามารถจะค้นพบ
ทางออกของปัญหาและรักษาปิติของเราไว้ได้ใน
กระบวนการนี้

“ผมสังเกตบางสิ่งที่น่าสนใจในการเผยแผ่
ของผม” บราเดอร์ท่านหนึ่งกล่าว “ความกังวล
เกี่ยวกับการเสนาหาเพศเดียวกันดูเหมือนจะ
แทบไม่เป็นปัญหา ผมมีส่วนร่วมในงานแห่ง
ความรอด ในการช่วยเหลือผู้อื่นเป็นอย่างมาก
จนความยากลำบากของผมดูเหมือนจะเป็นเรื่อง
เล็ก ถ้าไม่ใช่ว่ามันไม่มีอยู่จริงเลย

“ข้อกังวลของผมเกี่ยวกับความเสนาหา
ของผมกลับมาอย่างมากมายยิ่งกว่าเดิมหลัง
จากผมกลับมาจากงานเผยแผ่ ดังนั้น ผมจึง
ตัดสินใจที่จะทุ่มเทตนเองในงานรับใช้ของพระเจ้า
เป็นเจ้าให้มากที่สุดที่จะทำได้ ผมแข็งขันในการ
เรียกของวอร์ดและรับใช้ในพระวิหารในฐานะผู้
ปฏิบัติศาสนพิธี มันไม่ได้ทำให้ข้อกังวลของผม
เกี่ยวกับการเสนาหาเพศเดียวกันหายไปทันที
แต่ผมรู้สึกได้ว่าเมื่อผมทุ่มเทตัวเองในงานของ
พระเจ้าเป็นเจ้า ผมได้รับสันติในใจมากขึ้นและได้
รับทางออกของความกังวลของผมด้วย”

แอมันเป็นตัวอย่งที่น่าทึ่งให้แก่เรา เขา
เผชิญหน้ากับความท้าทายที่ประมาณไม่ได้ใน
การเปลี่ยนใจเลื่อมใสชาวเลมันสู่พระกิตติคุณ -
ผู้คนที่มีความเกลียดชังยาวนานนับศตวรรษต่อ
ชาวนิโอฟและศาสนาของพวกเขา เขาแก้ไขความ
ยากลำบากอันหนักหน่วงนี้ได้อย่างไร เขายอม
ทนต่อชีวิตของการรับใช้ เมื่อทำดังนั้น พระ
วิญญาณสามารถสัมผัสจิตใจของกษัตริย์
ชาวเลมันจนถึงการเปลี่ยนใจเลื่อมใสได้สำเร็จ
แอมันได้รับปิติและความรักของพระเจ้าเป็นเจ้า
เป็นการตอบแทน

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าแอมันได้เรียนรู้สิ่งที่
พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนสานุศิษย์ของพระองค์
ในโบราณกาล “เพราะว่าผู้ใดใคร่จะเอาชีวิตของ
ตนรอด ผู้นั้นจะเสียชีวิต แต่ผู้ใดจะเสียชีวิตของ
ตนเพราะเห็นแก่เรา ผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด”

พวกเราบางคนพยายามจะ “ช่วยชีวิตตัวเอง” โดยมองหาการตอบสนองและเติมเต็มความต้องการ ความต้องการ และความพึงพอใจของตัวเอง เรามองหาสิ่งที่เรารู้สึกว่าจะทำให้เรามีความสุขที่สุดในชีวิตนี้ บ่อยครั้งการ “พยายามจะช่วยชีวิตตัวเอง” นี้ก็เป็น การเปลี่ยนแปลงที่ละเอียดอ่อน

เรามุ่งมั่นที่จะรับใช้พระเจ้าเพราะเรารู้ว่านี่คือสิ่งที่ได้ทำให้เรามีความสุขที่สุดในชีวิต แต่เราหลาย ๆ คนก็มาถึงจุดหนึ่งทางสุขภาพ วิญญาณที่เราารู้สึกอึดอัดและมีความสุข และสำหรับเราบางคนนี่คือจุดที่เราเริ่มผันความสนใจจากการปฏิบัติตนตามหลักศาสนาไปสู่สิ่งที่ต้อยกกว่าหรือความรับผิดชอบที่จำเป็นแห่งชีวิตมรตัย โดยปกติแล้ว เรามักจะทำไปอย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์เมื่อเราติดกับของความนึกคิดและข้อกังวลทางโลกอย่างไม่รู้ตัวและอย่างขาดปัญญา เราเริ่มจะพึ่งพากำลังและปัญญาของตนเองเกี่ยวกับสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตของเรา แทนที่จะพึ่งพาพระเจ้า ผู้เป็นเจ้า ผลลัพธ์ก็คือปิติที่เราค้นพบในพระกิตติคุณมลายหายไปและเริ่มที่จะรู้สึกไม่ยั่งยืน ทางออกของปัญหาที่เราเคยได้ รับเกี่ยวกับประเด็นของเราอาจดูอึดอัดไม่ถึง สิ่งเหล่านี้หายไปจากชีวิตของเราเมื่อเราไม่ได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าและเริ่มปล่อยให้ความนึกคิดและความกังวลของโลกมีความสำคัญมากกว่าในชีวิตของเรา

แล้วอะไรคือคำตอบในการค้นหาปิติที่ยั่งยืน และในการค้นหาทางออกของความยากลำบากที่เราเผชิญในชีวิต ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์สอนว่า “ข้าพเจ้าเชื่อว่าสำหรับเกือบทุกคน ยาที่ดีที่สุดสำหรับ [ความยากลำบากในชีวิต] คืองานและการรับใช้ผู้อื่น ข้าพเจ้าไม่ได้ทำให้ปัญหาของท่านดูเล็กลง แต่ข้าพเจ้าไม่ลังเลเลยที่จะว่ามีผู้อื่นมากมายที่มีปัญหาที่

สำคัญกว่าของท่าน เอื้อมมือออกไปเพื่อรับใช้พวกเขา เพื่อช่วยพวกเขา เพื่อเป็นกำลังใจให้พวกเขา... ความใจบุญเล็ก ๆ น้อย ๆ สามารถนำมาซึ่งพรอันยิ่งใหญ่ให้คนที่มีความทุกข์ และความรู้สึกหอมหวานมาสู่ผู้ที่เป็นเพื่อนกับเขา”

หลักการนี้ได้รับการขยายความโดยซิสเตอร์บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน เธอสอนว่า “[หลายคน] ในพวกท่านต่อสู้อยู่กับปัญหาเรื่องคุณค่าในตนเอง ความวิตกกังวล ความเครียดในระดับสูง และบางทีอาจจะเป็นความซึมเศร้า ด้วย การหันความคิดของท่านออกไปแทนที่จะจมดิ่งอยู่กับปัญหาของตัวเองอาจไม่ได้แก้ไข ปัญหาเหล่านั้น แต่การรับใช้มักจะทำให้ภาวะของท่านเบาลงและทำให้ความท้าทายของท่านดูยากเย็นน้อยลง”

การปล่อยให้ชีวิตของเราอยู่ในการรับใช้ผู้อื่นเกิดขึ้นเมื่อเรายอมมอบความต้องการของเราให้พระเจ้าและมุ่งที่จะให้ดวงตาของเราเพ่งมองไปพระสิริของพระองค์ นี่หมายถึงการมองออกไปเพื่อจะรับใช้ผู้อื่นแทนที่จะกังวลเกี่ยวกับข้อกังวลและการต่อสู้ของตนเอง ในขณะที่เรามุ่งความสนใจไปที่ตัวเองน้อยลงและมุ่งความสนใจไปสู่การช่วยเหลือผู้อื่นให้มากขึ้น เราจะมีอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์มากขึ้นในชีวิตของเรา พระองค์จะทรงนำสันติ การเปิดเผย และการนำทางมาสู่เราผ่านความท้าทายส่วนตัวของเรา พระองค์จะเติมใจของเราด้วยจิตกุศลเติมคุณค่าให้ชีวิตของเรา และทำให้ความสามารถในการรักผู้อื่นของเราให้ลึกซึ้งขึ้น

แน่นอนว่าเป็นการรอบคอบที่เราจะดูแลสุขภาพทางวิญญาณ อารมณ์ และกายของ ตนเองก่อนจะมีความสามารถในการช่วยเหลือผู้อื่นได้ ดังเช่นคำเปรียบที่ว่าเราต้องให้ออกซิเจน

ตัวเองในเครื่องบินที่ตกก่อนที่จะเริ่มให้มันกับผู้อื่น

เราบางคนอาจรู้สึกไม่มีค่าควรที่จะรับใช้ผู้อื่นเพราะบาปที่เราอาจจะกำลังต่อสู้เพื่อที่จะเอาชนะอยู่ เราไม่เห็นว่าจะสามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้อย่างไรหากตัวเราเองยังคงติดอยู่ในกับดักของบาปอยู่ แต่เราไม่ได้จำเป็นต้องปราศจากบาปเพื่อจะรับใช้ พระเจ้าตรัสว่า “หากเจ้ามีความปรารถนาจะรับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้า เจ้าก็ได้รับเรียกมาทำงาน.” พระองค์ไม่ได้ตรัสว่าเราต้องสมบูรณ์แบบ เราทุกคนเป็นข้ารับใช้ที่ไม่สมบูรณ์แบบ เรายังคงทำบาปและทำผิดพลาดต่อไป แต่เราสามารถจะทำงานที่ยิ่งใหญ่ได้ไม่ว่าจะกำลังต่อสู้เพื่อเอาชนะบาปใดก็ตาม

เราบางคนที่กำลังอ่านอยู่อาจรู้ว่าศรัทธาและความหวังของเราถูกพ่ายแพ้แก่ปัญหาของเรา และเราอาจปรารถนาที่จะรู้สึกถึงความรัก “พี่น้องบรูซและสตรี พระเจ้าทรงมีโอกาสใกล้ ๆ กับท่านที่จะรู้สึกและแบ่งปันความรักของพระองค์ ท่านสามารถจะสวดอ้อนวอนด้วยความมั่นใจเพื่อให้พระเจ้าทรงนำท่านไปรักใคร่บางคนเพื่อพระองค์ พระองค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของอาสาสมัครผู้อ่อนโยนเช่นท่าน ท่านจะรู้สึกถึงความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ทรงมีต่อท่านและต่อผู้คนที่ท่านรับใช้เพื่อพระองค์ เมื่ออ่านช่วยเหลือลูก ๆ ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในความยากลำบากของพวกเขา ความยากลำบากของท่านก็จะดูเบาลง ศรัทธาและความหวังของท่านจะถูกทำให้เข้มแข็งขึ้น”

เมื่อเราขอมอบชีวิต ของประทาน และพรสวรรค์ของเราต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและพระประสงค์ของพระองค์ และเรามอบชีวิตของเราเพื่อการรับใช้พระองค์ เราจะกลายเป็นพระหัตถ์ของพระองค์ในการทำงานอันยิ่งใหญ่

ไม่ว่าเราจะอยู่ตรงไหนในเส้นทางแห่งศรัทธาของเรา เราก็สามารถจะลืมนึกถึงตนเองและออกไปทำงาน โดยผลลัพธ์นั้น เราอาจไม่ได้พบทางออกของความยุ่งยากที่เราอาจเผชิญอยู่จากการเสนาหาเพศเดียวกันในทันทีทันใด แต่โดยผ่านกระบวนการนี้ เราจะค้นพบตัวเองและค้นพบชีวิตและความสุขชั่ววันรันดร์ในที่สุด

* * *

ข้อเสนอแนะสำหรับการประยุกต์ใช้

- จงพิจารณาวิธีต่าง ๆ ที่ท่านสามารถจะรับใช้ได้ ตั้งเป้าหมายและลองการรับใช้หลาย ๆ แบบ
- รับใช้ในพระวิหารบ่อย ๆ ถ้าท่านไม่มีค่าควรที่จะรับใช้ในพระวิหารในตอนนี้อย่างไรก็ตาม ท่านจะสามารถมีส่วนร่วมในงานพระวิหารข้างนอกพระวิหาร ยกตัวอย่างเช่นการทำประวัติครอบครัวและส่งชื่อบรรพบุรุษไปที่พระวิหาร.

* * *

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษา

- โครีแอนทอนถูกสั่งสอนโดยแอลมาเรื่องการประพฤติบาปทางเพศ ในภายหลังเขาถูกกล่าวถึงว่าเป็นผู้ชอบธรรม แอลมา 48:18 - บุตรของแอลมาทุกคนแอลมาถูกกล่าวถึงว่าเป็นคนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

หลักการที่ 10

อุทิศถวาย

หลักการหลัก: อุทิศถวายทุกสิ่ง - ความต้องการและความปรารถนา—บนแท่นบูชาของพระเจ้า

บางเวลาเราอาจรู้สึกเหมือนไม่ได้รับการเติมเต็มในชีวิต ราวกับว่าเรากำลังถึงทางตันในความก้าวหน้าทางวิญญาณของเรา “บทเพลงแห่งความรักแห่งการไถ่” ซึ่งครั้งหนึ่งเคยก้องอยู่ในชีวิตของเราดูจะขาดเสียงไป หากมิใช่เจียบสนิทอย่างสิ้นหวังไปแล้ว ในเวลาเช่นนี้ ความสงสัย ความไม่มั่นคง และความกลัวเกี่ยวกับการเสนาหาเพศเดียวกันของเราสามารถจะคืบคลานเข้ามาในชีวิตของเราได้ เราอาจพลาดกลับไปสู่นิสัยเดิม ๆ หรือถอยหลังกลับไปสู่วิธีคิดแบบเดิม ซึ่งสุดท้ายก็นำเราไปติดหล่มทางวิญญาณ ชัยชนะ หรือการควบคุมตัวเองที่เราคาดหวังว่าจะมีเหนือการเสนาหาเพศเดียวกันอาจหลุดลอยไปหรือเอือมไม่ถึง

หลายครั้งเราค้นพบว่าสิ่งที่มีส่วนในความเมื่อยล้าทางวิญญาณนี้ - หรือแม้แต่การถอยหลังเข้าคลอง - คือการขาดความควบคุมเหนือความปรารถนา ความต้องการ และความรักอันรุนแรง สิ่งที่เราเลือกที่จะดู ฟัง มีส่วนร่วม และความปรารถนาของใจเรา มีผลกระทบเป็นอย่างมากต่อชีวิตของเรา ไม่ว่าจะเลือกอย่างมีสติที่จะเก็บมันไว้ [ในชีวิต] หรือไม่ หากเรายังคงมีส่วนในสิ่งเหล่านี้ มันก็สามารถที่จะทำให้ความสามารถในการใช้ศรัทธา ความหวัง และจิตกุศลของเราอ่อนแอลง และสามารถจะเป็นอุปสรรคอันมั่นคงต่อบิตที่เรามาได้ในชีวิตมรรตัยและความก้าวหน้าต่อชัยชนะต่อตนเอง

“หากคนเรานึกถึงสิ่งที่เป็นเนื้อหนัง เขาก็จะไม่สามารถ ‘มีจิตแห่งพระคริสต์ได้’”

ท้ายที่สุดแล้ว สิ่งที่เราขาดไปก็คือแทนที่จะพลีบูชาตัวตนทั้งหมดของเราบนแท่นบูชาของพระเจ้า เรากลับมอบเพียงสิ่งที่เราต้องการจะมอบ แตกต่างจากบิดาของกษัตริย์ลาโมไน เราเพียงแต่ยินดีจะมอบบาป บางประการ เพื่อที่จะรู้จักพระเจ้าผู้เป็นเจ้า. เราจะต้องยินดีที่จะยอมมอบทุกอย่าง ที่เราเป็น อุทิศถวายความปรารถนา ความต้องการ และความรักอันรุนแรงของเราต่อพระเจ้าและพระประสงค์ของพระองค์สำหรับเรา

บราเดอร์คนหนึ่งกล่าวว่า “หลังจากพยายามกับความสัมพันธ์แบบเกย์มาหลายปีก่อนที่จะค้นพบพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู ผมได้พัฒนารสนิยมและความชอบที่ไม่เข้ากันกับชีวิตของศาสนิกษย์ของพระเยซูคริสต์ บางอย่างก็ผิดอย่างโจ่งแจ้งกว่าอย่างอื่น บางอย่างก็เหลือก็ดูจะไม่มีพิษมีภัย เมื่อผมเข้าร่วมศาสนจักร ผมตัดสินใจที่จะมอบชีวิตให้พระคริสต์ ผมพยายามจะยอมตนต่อพระประสงค์ของพระองค์และอุทิศถวายชีวิตต่อพระองค์ ผมละทิ้งนิสัยเดิม ๆ ความปรารถนา และความต้องการของตัวเอง และแทนที่พวกมันด้วยนิสัยความปรารถนา และความต้องการที่ชอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าให้มากที่สุดที่ผมจะทำได้

“ผมพบว่าการอุทิศถวายนี้ไม่ใช่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งเดียว มันเป็นกระบวนการ

การ ผมเห็นตัวเองย้อนกลับไปสู่วิถีเก่า ๆ ในบางครั้ง หรือผมอาจตระหนักว่ามีความสนใจหรือความปรารถนาบางอย่างที่ผมมีซึ่งไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกับพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า ในเวลาเช่นนี้ ผมจะต้องกำจัดความปรารถนาที่ไม่ถูกต้องเหล่านั้น หรือทำการแก้ไขให้ถูกต้องกลับมาสู่ พระเจ้า.”

“เมื่อถึงจุดที่เราไม่ยอมที่จะถูกนำโดยพระเจ้า เราจะถูกชักจูงไปโดยความต้องการของเรา หรือเราจะถูกทำให้ยุ่งเป็นอย่างไรมาด้วยสิ่งที่สำคัญน้อยกว่าในเวลานั้น” หลายครั้งสิ่งที่เราจะเป็นจะต้องอุทิศถวายไม่ใช่สิ่งที่ไม่ตีเสียทีเดียว - บ่อยครั้งมันเป็นความสนใจหรือนิสัยที่ไร้เดียงสาและน่าเบื่อซึ่งมักจะเป็นตัวถ่วงในชีวิตของเรา ต้องอาศัยความถ่อมอย่างแท้จริงที่จะสามารถไต่ยินาการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณเพื่อที่จะพลีบูชาสิ่งเหล่านี้ได้

บราเดอร์อีกคนหนึ่งตั้งข้อสังเกตว่า “บางครั้งผมเกลียดสิ่งที่ผมถูกร้องขอให้ละทิ้งสิ่งที่พระเจ้าทรงขอจากผมมันดูไม่ยุติธรรม และเป็นไปไม่ได้ แต่แล้วผมก็นึกถึงบรรพบุรุษผู้บุกเบิกของเราผู้ซึ่งละทิ้งอาชีพ บ้าน ที่ดิน และแม้แต่แวตวงครอบครัวที่สะดวกสบายเพื่อที่จะมารวมตัวกันที่ไซอัน ผมคิดจริง ๆ หรือว่าผมจะสามารถมองตาพวกเขาในวันหนึ่งและพูดได้อย่างไม่อายว่า ‘ใช่ ท่านทิ้งทุกสิ่งเพื่อพระกิตติคุณ แต่สิ่งที่ผมถูกร้องขอมันยากเกินไป’ ผมตระหนักว่าวิสุทธิชนในทุกสมัยการประทานครูกร้องขอให้มอบเครื่องพลีบูชาอันไม่น่าพิศมัย - แล้วทำไมผมจึงควรเป็นข้อยกเว้น

“ผมคิดถึงคำพูดจากโจเซฟ สมิธอยู่บ่อย ๆ : ‘ค่อนข้างจำเป็นสำหรับท่านที่จะถูกทดสอบดังเช่นที่เป็นไปกับอับราฮัมและคนของพระเจ้าอื่น ๆ ... พระผู้เป็นเจ้าจะทรงมองหาท่าน และ

พระองค์จะทรงควบคุมท่านและบีบคั้นทุกเส้นเลือดในจิตใจของท่าน และหากท่านอดทนมันไม่ได้ ท่านก็จะไม่เหมาะสำหรับมรดกในอาณาจักรชั้นสูงของพระผู้เป็นเจ้า.’ [ดู Dahl, 2005] ผมตระหนักว่าเมื่อผมเกลียดการพลีบูชาบางอย่าง และทำใจแข็งต่อต้านการทำสิ่งนั้น ผมกำลังบอกพระเจ้าอย่างแข็งขันว่า ‘ไม่นะ พระองค์มาบีบคั้นเส้นเลือดในหัวใจ เหล่านี้ไม่ได้หรอก ไปเลือกคนอื่นเถอะ’ ในความโอหัง ผมกำลังพยายามจะบอกพระเจ้าถึงวิธีการมอบความรอดให้ผม และคิดไปเองว่า ผม รู้มากกว่าพระองค์ ว่าผมจะก้าวหน้าได้อย่างไร

มีความขัดแย้งอย่างแท้จริงในการอุทิศถวาย เราสามารถจะเป็นพยานได้ว่าเมื่อเราอุทิศถวายความตั้งใจและความปรารถนาของเราต่อพระบิดาบนสวรรค์อย่างเต็มที่ เราจะได้รับการชดเชยอย่างรุ่มรวยมากกว่าไปกว่าสิ่งที่เราพลีบูชาไปแต่แรก: “ดวงด้วยทะนานล้วนยัดล้นแน่นพูนล้น” แต่หาก เหตุผล ที่เราอุทิศถวายคือเพื่อจะได้รับบางสิ่งเป็นการตอบแทน เช่น คู่สมรส หรือเพื่อที่จะไม่ต้องมีความปรารถนา ความสัมพันธ์แบบเพศเดียวกัน เมื่อนั้นเราจะไม่ได้อุทิศถวายความต้องการของเราอย่างแท้จริง เพราะเราเพียงแต่เสียดสละบางอย่างเพราะเราต้องการให้พระผู้เป็นเจ้ามอบบางสิ่งมาตอบแทนการเสียดสละของเรา...

ความขัดแย้งจะหายไปเมื่อเราตระหนักว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นบุคคล - เป็นพ่อของเราจริง ๆ - ไม่ใช่แค่ตุ๊กตาดินหรือชานดาคลอส พระผู้เป็นเจ้าทรงปรารถนาที่จะมีสัมพันธภาพกับเรา กษัตริย์เบนจามินถามว่า “คนจะรู้จักผู้เป็นนายซึ่งเขาไม่เคยรับใช้, และเป็นคนแปลกหน้าสำหรับเขา, และอยู่ไกลจากความนึกคิดและเจตนาของใจเขาได้อย่างไร” ดังนั้น สัมพันธภาพนี้จะพัฒนาได้เมื่อเรารักพระผู้เป็นเจ้า รับใช้

พระองค์อย่างถ่อมใจ และมุ่งที่จะทำให้ความคิด และความตั้งใจของเรา - ความปรารถนาของเรา - ตรงกันกับพระองค์ เป็น “ความจริงของ จักรวาล: [ว่า] โดยทำให้ความปรารถนาของเรา ตรงกันกับพระเจ้าเป็นความสุขสมบูรณ์ที่เราจะ ได้พบ”

เราอุทิศถวายความปรารถนาของเรา เพราะเราเข้าใจว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เราเอง ไม่เพียงแต่ สิ่งใด ที่เราจำเป็นต้องมีเพื่อ ที่จะได้กลับไปหาพระองค์ แต่เป็น เมื่อไหร่ ที่เรา จำเป็นต้องได้รับมันด้วย เราจับคู่ศรัทธากับการ อุทิศถวายเมื่อไหร่ตระหนักว่าความปรารถนา ของเราจะได้รับการตอบสนองในเวลาของ พระเจ้า หรือบางสิ่งที้อาจดียิ่งกว่าจะได้รับการเต รียมไว้สำหรับเรา

ไม่ได้เป็นสิ่งเลวร้ายที่จะต้องการสิ่งต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่ดี หลายครั้งความ ปรารถนาที่ชอบทำก็ได้รับการตอบสนองในที่สุด แต่ในคราวอื่น ๆ พระเจ้าทรงเปลี่ยนความ ปรารถนาของเราเพื่อที่เราจะต้องการในสิ่งที่ พระองค์ต้องการ ช่วยให้เราประกาศดังเช่นที่พระ ผู้ช่วยให้รอดทรงทำต่อพระบิดาว่า “แต่อย่างไร ก็ดี อย่าให้เป็นตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์”

แอลมาตักเตือนพวกเรว่าในที่สุด พระเจ้าจะ ทรงให้สิ่งที่เราต้องการแก่เราไม่ว่าจะ เป็นไป “เพื่อความรอดหรือเพื่อความพินาศ” นี้ หมายถึงว่าเราจะต้องเรียนรู้ที่จะ “ถือบังเหียน ความปรารถนา [ของเรา] เพื่อที่ [เรา] จะถูกเติม ด้วยความรัก” — การรักพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และ ต้องการจะทำการสิ่งที่ชอบพระทัยพระองค์มากกว่า ที่จะตอบสนองต่อความพึงพอใจของตนเอง การอุทิศถวายแม้แต่ความรักอันรุนแรงและ

ความปรารถนาต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะรับประกันว่า เราอยู่ในเส้นทางแห่งความรอดและความสูงส่ง

แล้วเราจะอุทิศถวายความปรารถนาต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ได้อย่างไร รายการนี้เป็นคำแนะนำ 2-3 ข้อ:

1. ให้คำมั่นอีกครั้ง

ประการแรก ดึงที่มีบราเตอร์ได้กล่าวถึงใน เรื่องราวของท่านด้านบน การอุทิศถวาย เป็นกระบวนการ เป็นสิ่งที่เราต้องตั้งใจทำ ใหม่ทุกวัน การให้คำมั่นใหม่ไม่ได้หมายถึง ว่าท่านเป็นคนไม่ดีหรือเป็นคนบาป - เมื่อน้ำหนักทั้งหมดของการไถ่ตกลงบนพระองค์ ในสวนเกทเสมณี พระเยซูต้องให้คำมั่นใน การทำประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอีกครั้ง เมื่อ พระองค์ “ปรารถนาที่ [พระองค์] จะไม่ต้อง ตีมันด้วยอันขมขื่น” และชะงักอยู่ (ค.พ. 19:18) จากผลอันร้ายแรงของน้ำหนักของบาปของ เราที่ทับถมกันบนพระองค์ จำไว้ว่าง่าย ๆ ว่า แต่ละครั้งที่ท่านอาจถูกล่อลวงให้ถอยหลัง หรือรู้สึกไม่เต็มใจ จำไว้ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ของท่านเคยผ่านจุดนั้นมาก่อน ฟังพาความ คำสั่งของเทพที่จะช่วยให้ท่านมั่นคงต่อไป

2. จินตนาการ

ท่านอาจพบว่าการจินตนาการว่าตัวเองอุทิศ ถวายเป็นประโยชน์ จินตนาการว่าท่านคุก เขาอยู่หน้าแท่นพิธีด้วยความตั้งมั่นและ ความถ่อม สมองสิ่งที่ท่านจำเป็นต้องละทิ้ง ไปสู่พระหัตถ์อันเปี่ยมรักของพระเยซู สิ่ง ที่กล่าวมานี้ท่านอาจต้องทำซ้ำ ๆ บางครั้งกับก็ ทำเรื่องเดิม ๆ

3. สวดอ้อนวอนถามสิ่งที่ต้องปรารถนา

เปาโลกล่าวว่าเราไม่รู้เสมอไปว่าเราควร สวดอ้อนวอนขอ (หรือปรารถนา) อะไร แต่ “พระวิญญาณเองทรงช่วยขอเพื่อเรา” เพื่อ

ที่เราจะได้รับการนำไปสู่สิ่งที่เราควร
ต้องการ (โรม 8:26-27) สิ่งนี้จะรับประกันการ
ว่าเราไม่ได้ “ทำบาปในความปรารถนาของ
เรา” ดังที่แอลมากลัวว่าท่านได้ทำลงไป.

ทุกอย่างเริ่มต้นด้วยความปรารถนาของ
เรา เราจะต้องยินยอมที่จะถามตัวเองว่าความ
ปรารถนาของเราไปในทิศทางเดียวกันกับพระ
ประสงค์ของพระเจ้าต่อเราหรือไม่ ประธาน รัส
เซลล์ เอ็ม. เนลสันถามว่า “ท่าน เต็มใจให้พระเจ้า
เป็นเจ้าของเป็นอธิพจน์สำคัญที่สุดในชีวิตท่าน
หรือไม่? ท่านจะยอมให้พระเจ้า พระบัญญัติ
และพันธสัญญาของพระองค์มีอธิพจน์ต่อสิ่งที่
ท่านทำในแต่ละวันหรือไม่? ท่านจะยอมให้
สุรเสียงของพระองค์มาก่อนเสียงอื่นหรือไม่?
ท่าน เต็มใจ ให้สิ่งใดที่พระองค์ประสงค์ให้ท่าน
ทำสำคัญกว่าความทะเยอทะยานอื่นทั้งหมด
หรือไม่? ท่าน เต็มใจ ให้ความประสงค์ของท่าน
ถูกกลืนเข้าไปในพระประสงค์ของพระองค์หรือไม่”

เมื่อเราอุทิศถวายความต้องการและ
ความปรารถนาบนแทนบูชาของพระเจ้า
พระองค์ทรงสัญญาว่าจะ “ต่อสู้อย่างเต็มที่ [ของ
เรา] เป็นกาตอบแทน พระองค์จะประทาน
พระคุณที่เราจำเป็นต้องได้รับเพื่อช่วยเป็นนายของ
ความปรารถนา ความต้องการ และความรักอัน
รุนแรงแห่งธรรมชาติความเป็นมนุษย์ “การอุทิศ
ถวายเป็นการยินยอมอย่างไม่มีข้อแม้เพียงอย่าง
เดียวซึ่งเป็นชัยชนะทั้งหมดด้วย”

* * *

ข้อเสนอแนะสำหรับการประยุกต์ใช้

- ใคร่ครวญว่าความปรารถนา ความต้องการ
และความรักอันรุนแรงใดที่ท่านอาจมีซึ่งอาจ
หลุดร่วงจากการยอมตนต่อพระประสงค์
ของผู้เป็นเจ้าของชีวิตท่าน ครั้งต่อไปที่ท่านรับ
ส่วนศีลระลึก ลองคิดที่จะถวายบูชาสิ่งเหล่านี้บน
แทนพิธีแห่งศีลระลึก และทูลขอให้พระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าของที่พวกมันด้วยความปรารถนา
ที่จะต้องการสิ่งที่พระองค์ทรงมีพระประสงค์
ต่อชีวิตท่าน
- แอลมาเขียนในบทที่ 29 ว่าท่านรู้ว่าความ
ปรารถนาที่ดูชอบธรรมของท่านในการเขย่า
โลกและประกาศการกลับใจต่อผู้คนเป็น
“บาป” แอลมาว่านั่นไม่ใช่งานที่ท่านถูก
เรียก และว่าท่าน “เพราะข้าพเจ้าควรพอใจ
กับสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงมอบให้” แก่ท่านและ
ไม่him and not “ข้าพเจ้าไม่ควรตั้งความ
ปรารถนาจะแปรเปลี่ยนประกาศิตอันมั่นคง
ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่เที่ยงธรรม” ทูลขอ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในการสวดอ้อนวอนของท่านให้
ทรงช่วยท่านให้ยอมรับการเรียกสำหรับชีวิต
ของท่าน
- สวดอ้อนวอนบ่อย ๆ เพื่อพระองค์จะ
เปลี่ยนแปลงความปรารถนาในใจของท่านให้
ไปในทิศทางเดียวกับสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์
ทรงมีพระประสงค์สำหรับท่าน

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษา

- พิจารณาลูกา 22:41-44. หากท่านพบว่าตนเองเกลียดการพลีบูชาที่ท่านถูกขอให้ทำถามตนเองว่าท่านรู้สึกว่าคุณยิ่งใหญ่กว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ลบล้างบาปมา “ต่ำกว่าเขาทั้งหมด” หรือ การพลีบูชาสามารถจะเป็นสิ่งที่ท่านทำด้วยความกตัญญูต่อการเสียสละที่ยิ่งใหญ่กว่าที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทำเพื่อท่านได้หรือไม่

- ศึกษา “ให้พระเจ้าเป็นเจ้าทรงมีชัย” โดยประธาน รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน จากการประชุมใหญ่สามัญ เดือนตุลาคม 2020 เราจะเชื่อเชิญให้พระเจ้าเป็นเจ้าทรงมีชัยในชีวิตเราได้อย่างไร

แหล่งอ้างอิง

1. เว็บไซต์ศาสนจักร; ความช่วยเหลือในชีวิต; ค้นหาเพศเดียวกัน (<https://www.churchofjesuschrist.org/study/manual/counseling-resources/same-sex-attraction?lang=eng>)
2. เว็บไซต์ศาสนจักร; หัวข้อ; การค้นหาเพศเดียวกัน (<https://www.churchofjesuschrist.org/topics/gay/?lang=eng>)
3. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด; คำถามและคำตอบ (2017)
4. ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ; มาร่วมกับเรา (2013)
5. ดัลลีน เอช. ไฮคส์; สิ่งนี้จะนำเราไปที่ไหน (2019)
6. โรเบิร์ต ดี. เฮลล์; รับผิดชอบต่อพระเจ้า: พระคำของพระองค์ต้องเกิดสัมฤทธิ์ผล (2011)
7. สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์; การรับใช้ที่เล็กน้อย (1974)
8. เดล จี. เรนลันด์; วิสุทธิชนยุคสุดท้ายพยายามต่อไป (2015)
9. เควิน อาร์. ดันแคน; สี่สิ่งเยียวยาของการให้อภัย (2016)
10. บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน; เขาวชนหญิงในงาน (2018)
11. เฮนรี่ บี. อายริงก์; พยายาม พยายาม พยายาม (2018)
12. นีล เอ. แมกซ์เวลล์; ผูกกลืนกินในพระประสงค์ของพระบิดา (1995)
13. ดัลลีน เอช. ไฮคส์; ดี ดีกว่า ดีที่สุด (2007)
14. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน; ขอพระเจ้ามีชัย (2020)
15. Dahl, Larry E.; The Abrahamic Test in Sperry Symposium Classics: The Old Testament, ed. Paul Y. Hoskisson (Provo and Salt Lake City: Religious Studies Center, Brigham Young University, and Deseret Book 2005), 83–99.
16. Craig, Sister Michelle, ตาที่จะมองเห็น (2020)
17. นีล เอ. แมกซ์เวลล์, ความหวังผ่านการไถ่ของพระเยซูคริสต์ (1998)

เกี่ยวกับผู้เขียน

ทีมเบอร์ ฮาร์วาร์ดเติบโตขึ้นในทางใต้ของรัฐแคลิฟอร์เนีย และปัจจุบันอาศัยอยู่ในเมืองเร็กซ์เบิร์ก รัฐไอดาโฮกับภรรยาและลูกเล็กๆ สองคน เขาเปลี่ยนใจเลื่อมใสในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในปี 2012 เมื่ออายุ 22 ปี ทีมเบอร์รับใช้ปฏิบัติศาสนกิจมากมายเพื่อช่วยเหลือวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ประสบการเส่นหาเพศเดียวกัน.

เจฟฟ์ เบนเนี่ยนเป็นหนึ่งในผู้ก่อตั้งนอร์ธสตาร์ อินเตอร์เนชั่นแนล องค์กรที่มุ่งปฏิบัติศาสนกิจต่อวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ประสบการเส่นหาเพศเดียวกันและมีความผิดปกติทางเพศทั่วโลก เขารับใช้สมาชิกร่วมที่เส่นหาเพศเดียวกันหลายคนผ่านการบำบัด เจฟฟ์อาศัยอยู่ในเมืองฮอลลีวูด รัฐยูทาห์กับภรรยาและลูกชาย

จิม มอคค์เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาชีวิตครอบครัวและการพัฒนามนุษย์ที่มหาวิทยาลัยเซาเทิร์น ยูทาห์ และเป็นผู้นำบัตการแต่งงานและครอบครัวในคลินิกส่วนตัว นอกจากการบำบัดแล้ว จิมยังจัดการดูแลกลุ่มสมาชิกร่วมที่ประสบการเส่นหาเพศเดียวกันด้วย เขาแต่งงานและมีลูกสี่คน

“และหากมนุษย์มาหาเรา เราจะแสดงให้พวกเขาเห็นความอ่อนแอของพวกเขา. เราให้ความอ่อนแอแก่มนุษย์เพื่อพวกเขาจะนอบน้อม; และพระคุณของเราเพียงพอสำหรับคนที่บังทนออบน้อมต่อหน้าเรา; เพราะหากพวกเขา นอบน้อมต่อหน้าเรา, และมีศรัทธาในเรา, เมื่อนั้นเราจะทำให้สิ่งที่อ่อนแอกลับเข้มแข็งสำหรับพวกเขา.”

อีเธอร์ ๑๒:๒๗